

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

**ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ –
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ – ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ**

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 1987**

Με βαθύ αίσθημα ευθύνης μπροστά στα τεράστια προβλήματα που σωρεύθηκαν τα τελευταία χρόνια, η Νέα Δημοκρατία παρουσιάζει σήμερα το ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ της.

Το πρόγραμμα αυτό, συνεπές προς την φιλελεύθερη ιδεολογία μας, είναι ρεαλιστικό, θαρραλέο και ριζοσπαστικό. Είναι η δική μας συγκεκριμένη και ειλικρινής πρόταση και πρόσκληση σε όλους τους Έλληνες για εργασία και συνεργασία, ώστε να βγει η εθνική οικονομία μας από τη βαθύτατη κρίση, να σταθεί στα πόδια της και να οικοδομήσουμε όλοι μαζί ένα καλύτερο μέλλον για το λαό μας.

Η Νέα Δημοκρατία μιλάει τη γλώσσα της αλήθειας και έχει τη θέληση και την ικανότητα να κατοχυρώσει την οικονομική πορεία της χώρας μακριά από τα σημερινά αδιέξοδα. Η ξεκάθαρη φιλελεύθερη πολιτική μας είναι η μόνη ικανή να αναστηλώσει την εμπιστοσύνη, να εκσυγχρονίσει τους θεσμούς, να συναγείρει τις παραγωγικές δυνάμεις και να τους προσφέρει ένα σύστημα αρμονικής συνεργασίας. Αυτό που θα επιτρέψει και θα στηρίξει το νέο ξεκίνημα δημιουργίας και προόδου.

Από τη θέση αυτή θέλω να ευχαριστήσω και να συγχαρώ όλους όσους εργάστηκαν στην Γραμματεία Προγράμματος γι' αυτό το κεφαλαιώδες τμήμα του Κυβερνητικού Προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας.

16 Ιουνίου 1987

ΚΩΣΤΑΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Το πρόγραμμα αυτό είναι συνεπές προς την φιλελεύθερη πολιτική ιδεολογία μας και το πολιτικό προγραμματικό πλαίσιο που εγκρίθηκε ομόφωνα στο Β' Συνέδριο του Κόμματος στη Θεσσαλονίκη, τον Φεβρουάριο του 1986. Εκπονήθηκε σύμφωνα με τις οδηγίες και κατευθύνσεις του Προέδρου του Κόμματος Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και με δεδομένα τις εμπειρίες και τις διατυπωμένες μέχρι τώρα θέσεις του Κόμματος.

Το οικονομικό μας πρόγραμμα είναι θαρραλέο και περιέχει με καθαρότητα, ρεαλισμό και συνοχή την οικονομική μας πρόταση και τα συγκεκριμένα μέτρα για την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων και την έξοδο της ελληνικής οικονομίας από την κρίση. Ο εκσυγχρονισμός των θεσμών, η εξυγίανση και εκλογίκευση της οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου και η προετοιμασία ενόψει της ενοποίησης της ευρωπαϊκής αγοράς το 1992 είναι βασικοί στόχοι του προγράμματός μας. Παράλληλα η εφαρμογή του θα εμπνεύσει εμπιστοσύνη στον λαό και θα δώσει τις δυνατότητες για ένα νέο ξεκίνημα, για ένα νέο άλμα προς την πρόοδο.

Το πρόγραμμά μας αποδέχεται και αντανακλά την μεγάλη αλήθεια ότι μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Απαιτείται η σύντομη και συνειδητή προσπάθεια όλων των Ελλήνων προς τους οποίους απευθύνεται με ειλικρίνεια και με την σοβαρότητα που πηγάζει από την βαθειά γνώση των προβλημάτων αλλά και από την πίστη μας στις ικανότητες του Έλληνα και στις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας.

Έργο συλλογικό, εκπονήθηκε από την Γραμματεία Προγράμματος στα πλαίσια της οποίας συγκροτήθηκαν 10 επιτροπές και πολλαπλάσιες υποεπιτροπές. Στις επιτροπές συμμετείχαν και εργάσθηκαν επί μήνες με ζήλο περισσότεροι από 100 ειδικοί και έμπειροι επιστήμονες (μεταξύ των οποίων και καθηγητές Πανεπιστημίου) καθώς και εκπρόσωποι εργαζομένων και διαφόρων παραγωγικών τάξεων. Επίσης στενή υπήρξε η συνεργασία με όλους τους βουλευτές και ιδιαίτερα με τις αρμόδιες Ομάδες Κοινοβουλευτικού Έργου.

Οι επιτροπές αυτές επεξεργάσθηκαν και επί μέρους αναλυτικά προγράμματα κατά τομείς. Η εργασία τους ολοκληρώνεται με την μελέτη ειδικών μέτρων και επί μέρους θεμάτων.

Ο Γραμματέας Προγράμματος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ

1. Η ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Η ελληνική οικονομία περνάει την πιο επικίνδυνη κρίση στην μεταπολεμική της ιστορία. Παρά τους σκληρούς εισοδηματικούς και πιστωτικούς περιορισμούς που από καιρό εφαρμόζει η κυβέρνηση, τα φαινόμενα της κρίσης όχι μόνο δεν αμβλύνονται, αλλά γίνονται όλο και οξύτερα. Ο πληθωρισμός παραμένει υψηλός, η παραγωγή και οι επενδύσεις μειώνονται, αντί για ανάπτυξη συντελείται αδιόκοπη αποβιομηχάνιση. Τα μόνα οικονομικά «μεγέθη» που ευημερούν είναι οι ανατιμήσεις, τα ελλείμματα, η ανεργία, το δημόσιο χρέος. Οι οικονομικές προοπτικές γεμίζουν τον ελληνικό λαό με ανησυχία, αβεβαιότητα, ανασφάλεια. Δεν ήταν πάντα έτσι.

Στο διάστημα εικοσιπέντε χρόνων ως το 1980, η οικονομία αναπτυσσόταν με ετήσιο ρυθμό 6% που ήταν ο ταχύτερος στην Ευρώπη και διπλάσιος της ΕΟΚ. Από το 1981, όταν άρχισε η σοσιαλιστική διαχείριση, η οικονομία οδηγήθηκε στον διεθνώς γνωστό στασιμό πληθωρισμό και βυθίστηκε γρήγορα στο τέλμα του υφεσιοπληθωρισμού. Και αυτό, όταν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες γνωρίζουν ουσιαστική ανάκαμψη και νομισματική σταθερότητα. Όταν, δηλαδή, ο εξωτερικός παράγοντας είναι, συγκυριακά, ευνοϊκός. Αποτέλεσμα:

- Το κατά κεφαλήν εισόδημα, που είχε φθάσει τα 4.300 δολλάρια το 1980, υποχώρησε στα 3.200 δολλάρια στη διετία 1985-86, πέφτοντας, έτσι, στα επίπεδα του 1978.

- Η βιομηχανική παραγωγή και οι εξαγωγές κυμαίνονται στα προ οκταετίας επίπεδα, ενώ οι επενδύσεις είναι ίδιου ύψους με εκείνες του 1970.

- Το εθνικό εισόδημα στην περίοδο 1981-86 αυξήθηκε συνολικά κατά 4%, δηλαδή με ετήσιο ρυθμό 0,8% που είναι κατώτερος από το μισό του αντίστοιχου ρυθμού στις χώρες της ΕΟΚ.

- Ο τιμάρυθμος στο ίδιο διάστημα αυξήθηκε κατά μέσον όρο κατά 20% κάθε χρόνο, δηλαδή με ρυθμό πενταπλάσιο περίπου του αντίστοιχου της ΕΟΚ.

- Οι άνεργοι από 148.000 το 1981 ξεπερνούν σήμερα τους 400.000.

- Οι τρέχουσες συναλλαγματικές συναλλαγές με το εξωτερικό άφησαν, το 1985, έλεμμα 3,3 δισεκατομμύρια δολλάρια, το μεγαλύτερο μεταπολεμικά.

Χαρακτηριστικό του εκτροχιασμού της οικονομίας και της πλήρους αδυναμίας της ασκούμενης πολιτικής να επέμβει διορθωτικά, είναι το ότι και μετά τα σκληρά μέτρα παραγωγικής και εισοδηματικής λιτότητας που με πείσμα εφαρμόζονται από τον Οκτώβριο του 1985, ούτε ο πληθωρισμός καταπολεμήθηκε, ούτε το συναλλαγματικό έλ-

λειμμα μειώθηκε. (Η απρόοπτη πτώση της διεθνούς τιμής του πετρελαίου, που επέτρεψε να εξοικονομηθούν το 1986 1,3 δισεκατομμύρια δολάρια περίπου, δεν έχει φυσικά την παραμικρή σχέση με την σταθεροποιητική πολιτική).

Διόλου περιεργό το ότι, εξαιτίας των δυσμενών αυτών εξελίξεων στην οικονομία, το βιοτικό επίπεδο του λαού υποβιβάζεται συνεχώς και η ανεργία προσλαμβάνει διαστάσεις που υπονομεύουν όχι μόνο τις εργασιακές σχέσεις, αλλά και αυτόν τον ίδιο τον ομαλό κοινωνικό βίο.

Διόλου περιεργό, επίσης, το ότι και αυτές ακόμα οι δομές και λειτουργίες της εθνικής μας οικονομίας υπέστησαν πρωτοφανείς στρεβλώσεις εξαιτίας της ασκούμενης πολιτικής, σε βάρος φυσικά τού εθνικού – οικονομικού αποτελέσματος.

- Διευρύνθηκε ανησυχητικά ο αριθμός εκείνων που παίρνουν μέρος μόνο στη διανομή του εθνικού εισοδήματος, σε σχέση με όσους απασχολούνται στην παραγωγή εισοδήματος. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο κατευθύνονται στον υπερφορτωμένο, σπάταλο, ελλειμματικό και μη αποδοτικό δημόσιο τομέα τα 80% των διαθέσιμων κεφαλαίων της οικονομίας κάθε χρόνο, ενώ ο ιδιωτικός τομέας αφήνεται να ασφυκτιά με «ό,τι περισσεύει».

- Το πάγιο κεφάλαιο, οι παραγωγικές, δηλαδή, εγκαταστάσεις της οικονομίας, αντί να εμπλουτισθεί συρρικνώθηκε. Συρρίκνωση αναπόφευκτη, αφού οι επενδύσεις, ως ποσοστό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, από 23% της περιόδου 1974-81, περιορίστηκαν σε 15% στη διετία 1985-86 και αφού τα επιχειρηματικά κεφάλαια που εισάγονται από το εξωτερικό λιγόστεψαν κατά 30% μεταξύ 1981 και 1986.

- Η προηγούμενη έντονη αποταμιευτική τάση του πληθυσμού ανακόπηκε προς όφελος του καταναλωτισμού, με συνέπεια την αισθητή επιβράδυνση των νέων καταθέσεων και την ακαμψία των εισαγωγών καταναλωτικών ειδών, παρά τα περιοριστικά μέτρα.

- Χειροτέρευσαν καθοριστικά όλες οι βασικές οικονομικές παράμετροι που επηρεάζουν τη νομισματική ισορροπία και την πιστοληπτική ικανότητα της οικονομίας.

α. Το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού υπερτριπλασιάστηκε μεταξύ 1981 και 1986, ενώ το έλλειμμα του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα έφθασε το 1 τρισεκατομμύριο δραχμές το 1986, παρά τον υπερτριπλασιασμό του φορολογικού βάρους.

β. Το δημόσιο χρέος (εσωτερικού και εξωτερικού) υπερπενταπλασιάστηκε και ξεπέρασε το 1986 τα 3 τρισεκατομμύρια δραχμές.

γ. Το εξωτερικό μας χρέος υπερδιπλασιάστηκε (1981: 7,9 δις δολλ., το 1986: 17) και με ανάλογη διεύρυνση των δαπανών εξυπηρετήσώς του.

- Η δημόσια διοίκηση, το πιστωτικό σύστημα και ο φοροτεχνικός μη-

χανισμός, απόλεσαν όση αποτελεσματικότητα ως τώρα διέθεταν.

● Εκτός από την οπισθοδρόμηση σε παραγωγικό εξοπλισμό και τεχνολογική πρόοδο της βιομηχανίας, καθυστέρησε ο τεχνολογικός εξοπλισμός και του αγροτικού τομέα, στον οποίο, εντούτοις, προσφέρονται εξαιρετικές χρηματοδοτικές και τεχνολογικές δυνατότητες από την ΕΟΚ. Αλλά οι δυνατότητες αυτές μένουν αναξιοποίητες.

Η οπισθοδρόμηση της ελληνικής οικονομίας γίνεται καλύτερα αντιληπτή αν η σύγκριση επιχειρηθεί όχι μόνο με τα προηγούμενα εσωτερικά επιτεύγματα, αλλά και με τις εξελίξεις που σημειώνονται στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η προγραμματισμένη για το 1992 ενοποίηση των αγορών των χωρών – μελών της ΕΟΚ θα βρει την Ελληνική Οικονομία σε πολύ μεγαλύτερη απόσταση από αυτήν που υπήρχε μεταξύ του εθνοπαραγωγικού της δυναμικού και εκείνου των πιο προηγμένων εταίρων την ώρα που έγινε η ένταξή μας στην Κοινότητα. Εκτός εάν, με ταχείς ρυθμούς και με συλλογικές προσπάθειες, αναληφθεί το έργο της επανακτίσεως του εδάφους που αυτά τα τελευταία έξι χρόνια χάσαμε. Η αρνητική δική μας εξέλιξη προβάλλει εξίσου έντονη αν γίνουν συγκρίσεις τόσο με άλλες βαλκανικές χώρες, όσο και κυρίως με την χώρα που σε πολλά επίπεδα μας ανταγωνίζεται, την Τουρκία.

Όσο φανερό είναι η βαθειά κρίση και η αποδιοργάνωση της οικονομίας, άλλο τόσο αναμφισβήτητη είναι η ευθύνη της κυβερνήσεως για τις οδυνηρές αυτές εξελίξεις. Κύρια αιτία είναι η αλόγιστη και αντιπαραγωγική επέκταση του δημοσίου τομέα, η εχθρική στάση προς την ιδιωτική πρωτοβουλία και οι θεσμικές αλλαγές που επεχείρησε η κυβέρνηση με ασάφεια και αντιφατικότητα και που δημιούργησαν σοβαρές στρεβλώσεις στην αγορά.

Η κυβέρνηση επεχείρησε την ανάδειξη του κρατικού, του δημόσιου τομέα, σε πρωτεύοντα παράγοντα αναπτύξεως. Και το επεχείρησε με την ελαχιστοποίηση του «αντιπάλου» του, δηλαδή του ιδιωτικού τομέα. Από τον οποίο δεν αφαίρεσε απλώς χρηματοδοτικά μέσα και ευχέριες σοβαρών πρωτοβουλιών, αλλά έστρεψε εναντίον του και τους εργαζόμενους, στους οποίους με την ισοπεδωτική εισοδηματική πολιτική ενεφύσησε το πνεύμα της «ελάχιστης προσπάθειας» με αναπόδραστη συνέπεια την οδυνηρή πτώση της παραγωγικότητας της εργασίας. Καλλιέργησε η κυβέρνηση την εντύπωση ότι ο κρατικός ή δημοσιοποιημένος τομέας και ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας είναι α ν τ α γ ω ν ι σ τ ι κ ο ί μεταξύ τους. Ενώ η πρόοδος της οικονομίας – κάθε ελεύθερης, δημοκρατικής και ανταγωνιστικής οικονομίας – είναι αδύνατη χωρίς την σ υ ν α γ ω ν ι σ τ ι κ ή δράση

και των δύο τομέων.

Συκοφαντήθηκε συστηματικά ο ιδιώτης επιχειρηματίας και τέθηκαν φραγμοί στην οικονομική δραστηριότητα του ατόμου. Η ιδιωτική πρωτοβουλία συνθλίβεται από έναν αυθαίρετο κρατικό παρεμβατισμό που εμπιστεύεται την οικονομική πρόοδο στον ανώνυμο γραφειοκράτη, αντί του επώνυμου ιδιώτη, θυσιάζοντας τη δημιουργία στο δόγμα και υποκαθιστώντας την παραγωγική επιχειρηματική πρωτοβουλία με τη σπάταλη και κομματικοποιημένη Δημόσια Διοίκηση.

Ο πολλαπλασιασμός των κρατικο – κομματικών μονοπωλίων η συνακόλουθη «αξιοποίηση» τους από κομματικά στελέχη η κατάργηση της διαφάνειας στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος η παρεμπόδιση του υγιούς ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά με την χρησιμοποίηση των κρατικών προμηθειών ως μέσου για την εξόντωση κλάδων ολόκληρων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας η κραυγαλέα μεροληπτική φορολογική και άλλη μεταχείριση των δημόσιων επιχειρήσεων σε σχέση με αυτήν των ιδιωτών ήταν μερικές μόνο από τις συνέπειες των καινοτομιών που θέλησε να εισάγει η αλλοπρόσβαλη, η χωρίς επιστημονική επωνυμία κυβερνητική οικονομική πολιτική. Μια πολιτική ανεργμάτιστη και γεμάτη παλινωδίες, αποτέλεσμα συγκρουομένων κομματικών φατριών, προεκλογικών υποσχέσεων και της ψυχώσεως για τη διατήρηση της εξουσίας. Την αψυχολόγητα επεκτατική πολιτική της πρώτης περιόδου ακολούθησε η συρρίκνωση του 1983 με την άστοχη υποτίμηση της δραχμής, την οποία διαδέχθηκε η μικροπολιτική της προεκλογικής σπατάλης και του οργίου των διορισμών του 1984 και 1985. Οι σπασμωδικές αυτές εναλλαγές βοήθησαν φυσικά στην μονιμοποίηση του υψηλού πληθωρισμού και στη συνεχή κάμψη της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, που κατέληξαν στο κλείσιμο εκατοντάδων επιχειρήσεων και στη δημιουργία στρατιάς ανέργων. Η λύση της προσφυγής στην πολιτική στραγγαλισμού του εισοδήματος των εργαζομένων από τον Οκτώβριο του 1985 για την αντιμετώπιση της βαθειάς κρίσης που η ίδια η κυβέρνηση δημιούργησε δεν οδηγεί πουθενά, αφού ο περιορισμός της ζητήσεως δεν συνοδεύθηκε από μέτρα τονώσεως της παραγωγής και βελτιώσεως της παραγωγικότητας.

Η μονόπλευρη λιτότητα σε βάρος των εργαζομένων δεν είναι δυνατόν να εξισορροπήσει τη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος και τον διωγμό της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Έτσι κανένα μέτρο δεν μπορεί να αποδώσει. Ο εξευτελισμός της δραχμής και η γενική κατάρρευση της οικονομίας συνεχίζονται.

Επι πλέον ο δημόσιος τομέας χαρακτηρίζεται σήμερα από βαριά εκφυλιστικά συμπτώματα. Για πρώτη φορά στην οικονομική ιστορία του τόπου οι καταχρήσεις στους δημόσιους οργανισμούς και στις κρατικές τράπεζες έχουν εξέχουσα θέση στον ημερήσιο τύπο.

Αυτή την κατάσταση είναι αποδεδειγμένα ανίκανη να διορθώσει η σημερινή εξουσία – η εξουσία που την προκάλεσε.

Η έξοδος της οικονομίας από το χάος στο οποίο έχει οδηγηθεί ούτε εύκολη, ούτε άμεση μπορεί να είναι. Θα απαιτήσει την έντονη και συνειδητή προσπάθεια ολόκληρου του ελληνικού λαού. Γι' αυτό, πλήρης, αντικειμενική και χωρίς ανεύθυνους εξωραϊσμούς πρέπει να είναι η πληροφόρησή του. Γι' αυτό, ξεκάθαρη, σταθερή, χωρίς ανατιολόγητες αποκλίσεις και ταλαντεύσεις πρέπει να είναι η πολιτική που θα εφαρμοσθεί. Πολιτική ικανή να αναστηλώσει την εμπιστοσύνη στο μέλλον της οικονομίας μας, να συναγείρει τις παραγωγικές δυνάμεις και να τους προσφέρει ένα σύστημα αρμονικής συνεργασίας. Αυτό που θα επιτρέψει και θα στηρίξει το νέο ξεκίνημα δημιουργίας και προόδου. Μόνο έτσι θα πιάσουν τόπο όσες θυσίες χρειαστεί να καταβληθούν.

Η Νέα Δημοκρατία, μιλώντας τη γλώσσα της αλήθειας, έχει τη θέληση, την ικανότητα, τον ρεαλισμό, να κατοχυρώσει την πορεία μακριά από τα σημερινά αδιέξοδα. Να ανακόψει τον κατήφορο στον οποίο κατρακυλά, έξι χρόνια τώρα, η ελληνική οικονομία. Η κυβερνητική πολιτική της, απαλλαγμένη από τα θολά ιδεολογικοφιλοσοφικά κατασκευάσματα των ανθρώπων που σήμερα κυβερνούν και από τα αναπόφευκτα καταστροφικά παρακολουθήματά τους στην πράξη, θα εκσυγχρονίσει τους θεσμούς, θα εξυγιάνει και εκλογικεύσει την οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου, θα εμπνεύσει εμπιστοσύνη στο λαό και θα θεμελιώσει μια σύγχρονη φιλελεύθερη και δημοκρατική οικονομία.

2. ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΡΧΕΣ

Πιστεύουμε στην ελεύθερη οικονομία, στη σύνδεση της αμοιβής με την παραγωγικότητα και στο κίνητρο του κέρδους. Μόνον αυτά προωθούν αποτελεσματικά την αναπτυξιακή διαδικασία και προσφέρουν την ικανοποίηση της αποδοτικής προσπάθειας. Και μόνον η ανάπτυξη δημιουργεί τους αναγκαίους πόρους για την άσκηση ουσιαστικής κοινωνικής πολιτικής — που θα παύσει να νοθεύει την οικονομική πολιτική — για τη λειτουργία αποτελεσματικού κράτους πρόνοιας και δικαίου. Κράτους που ελέγχει την αસυδοσία και επιβάλλει την κοινωνική δικαιοσύνη.

Χωρίς ελεύθερη οικονομία, δηλαδή χωρίς ελευθερία επιλογών, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί η δημοκρατία στην πράξη. Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι η ευημερία όλων και ιδιαίτερα των εργαζομένων στηρίζεται **στην ελεύθερη δημοκρατική οικονομία** που ταιριάζει στην ψυχοσύνθεση του Έλληνα και συνδυάζει την ελευθερία στις οικονομικές επιλογές με την κοινωνική δικαιοσύνη.

Με την ελεύθερη οικονομία:

- Η παραγωγή και το εισόδημα αυξάνονται ταχύτερα και έτσι αποκτά νόημα και πραγματική διάσταση η αναδιανομή του εισοδήματος.

- Η παραγωγικότητα μεγαλώνει και έτσι οι εργαζόμενοι μπορούν να βελτιώνουν το βιοτικό τους επίπεδο χωρίς να κλονίζονται η νομισματική σταθερότητα και η μακροχρόνια αναπτυξιακή πορεία.

- Η απασχόληση διατηρείται σε υψηλά επίπεδα και οι εργαζόμενοι έχουν όχι μόνο την ευχέρεια επιλογής ανάμεσα σε διάφορες δουλειές, αλλά και το αίσθημα ασφάλειας που προσφέρει η ευκολία εξεύρεσης εργασίας.

- Τα διάφορα συστήματα αμοιβής της παραγωγικότητας και συμμετοχής στην επιχειρηματική δραστηριότητα επιτρέπουν στους εργαζομένους να αυξάνουν το εισόδημά τους μετέχοντας δημιουργικά στις ευθύνες για την προαγωγή της κοινωνικής ευημερίας.

- Ο εργαζόμενος είναι ελεύθερος να διεκδικήσει τα δικαιώματά του όπως αυτός θέλει με την συνδικαλιστική εκπροσώπηση που αυτός επιλέγει, χωρίς φαλκιδεύσεις στο δικαίωμα της απεργίας ή της εργασίας.

Η ελευθερία επιλογής και η κινητικότητα που εξασφαλίζεται ρίχνει τους φραγμούς όχι μόνο για το εισόδημα του εργαζομένου αλλά και για τη θέση του στην ελεύθερη κοινωνία, αφού του παρέχεται η δυνατότητα να γίνει αυτοαπασχολούμενος ή επιχειρηματίας.

Οι βασικές μας αρχές συνοψίζονται στα εξής:

- Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι μόνο η ελευθερία επιλογής στην

αγορά, στην εργασία, στην επιχειρηματική και επαγγελματική δράση διασφαλίζει την ατομική και κοινωνική ελευθερία του καταναλωτή, του εργαζόμενου, του αγρότη, του επιχειρηματία, του ελεύθερου επαγγελματία.

— Η Νέα Δημοκρατία στηρίζει την αναπτυξιακή της προσπάθεια στην παραγωγική πρωτοβουλία του ιδιωτικού τομέα.

— Η Νέα Δημοκρατία θα αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη του Έλληνα προς το Κράτος και θα απελευθερώσει τις δημιουργικές του δυνάμεις, απαλλάσσοντας την οικονομική, κοινωνική και πνευματική ζωή από το σύμπλεγμα του προστατευτισμού και του παρεμβατισμού.

— Η Νέα Δημοκρατία βασίζει την καλή λειτουργία της οικονομίας στην άμιλλα και τον ανταγωνισμό, με ίσες ευκαιρίες. Γι' αυτό θα αποκαταστήσει συνθήκες ανταγωνισμού σε όλες τις εκφράσεις της ζωής περιορίζοντας ή καταργώντας προνόμια και μονοπωλιακές καταστάσεις.

Το κόμμα μας πιστεύει ότι μόνο μια υγιής οικονομία στηρίζει το Κράτος στον σημαντικό ρόλο του. Και το ρόλο αυτό του Κράτους, που πρέπει να προσδιορίζεται με σαφήνεια και ακρίβεια, συνθέτουν οι εξής συγκεκριμένες αρμοδιότητες:

— Η αποκλειστική εξασφάλιση των υπηρεσιών της Άμυνας, της Δημοσίας Τάξεως, της Διοικήσεως και της Δικαιοσύνης.

— Η διασφάλιση του υγιούς ανταγωνισμού και ίσων όρων εκκίνησης για όλους τους Έλληνες.

— Η κατοχύρωση της κοινωνικής δικαιοσύνης με την άσκηση του αναδιανεμητικού του ρόλου. Η εξισορρόπηση των κοινωνικών και οικονομικών αντιθέσεων.

— Η εξασφάλιση της αναγκαίας υποδομής για την κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας. Η παροχή υπηρεσιών κοινής ωφελείας (π.χ. συγκοινωνίες, επικοινωνίες, ενέργεια), είτε αποκλειστικά από το Κράτος, είτε σε συνδυασμό με ιδιωτικούς φορείς κάτω από τον έλεγχο του.

— Η εξασφάλιση σε όλους τους πολίτες ανεξάρτητα από το εισόδημά τους κοινωνικών υπηρεσιών υψηλού επιπέδου (Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια, Κοινωνική Ασφάλιση), χωρίς να αποκλείεται η παράλληλη ή πρόσθετη παροχή τέτοιων υπηρεσιών και από τον ιδιωτικό τομέα.

— Ο συνεχής και εποικοδομητικός διάλογος με τις επαγγελματικές, συνδικαλιστικές, πολιτιστικές οργανώσεις, ώστε να «εισπράττεται» και αξιοποιείται κάθε πρόταση που μπορεί να βελτιώσει τη λειτουργία και αποδοτικότητα του συστήματος.

ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΕΤΑΙ ΜΕ ΑΜΙΛΛΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΙΣΟΠΕΔΩΣΗ

Σε μεγάλο βαθμό η αποτελμάτωση στην οποία βρίσκεται η Οικονομία μας σήμερα οφείλεται στην ισοπέδωση, στην αμοιβή της σκηνικής και ανευθυνότητας, στον παραγκωνισμό του ταλαντούχου και δημιουργικού πολίτη, και στην κρίση εμπιστοσύνης που υπάρχει.

Πιστεύουμε στην υπεροχή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας ως μέσου οικονομικής αναπτύξεως και προόδου. Με εξαίρεση τις υπηρεσίες υποδομής και κοινής ωφελείας και την πολεμική Βιομηχανία, το Κράτος, στην προώθηση των παραγωγικών επενδύσεων, δεν επιδιώκει να ανταγωνισθεί την ιδιωτική πρωτοβουλία αλλά να την συμπληρώνει όπου αυτή δεν μπορεί ή δεν εκδηλώνει ενδιαφέρον είτε λόγω ύψους απαιτούμενων κεφαλαίων είτε λόγω μεγάλου επιχειρηματικού κινδύνου.

3. ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΜΨΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Όπως έχει ήδη τονισθεί, η οικονομία μας βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση. Το μέλλον διαγράφεται ζοφερό. Όμως αυτή η τραγική πραγματικότητα δεν φαίνεται να έχει ευρύτερα συνειδητοποιηθεί. Το καταναλωτικό επίπεδο του μέσου πολίτη εξακολουθεί να εμφανίζεται υψηλό, όχι χάρις στην παραγωγή, αλλά λόγω της παραοικονομίας, και κυρίως γιατί δανειζόμαστε υποθηκεύοντας το μέλλον του Έθνους. Έτσι συντηρείται μια προσωρινή επίπλαστη ευημερία.

Στην καρδιά της οικονομικής κακοδαιμονίας μας βρίσκεται η νοοτροπία της ελάχιστης προσπάθειας. Καλλιεργήθηκε ως ένα είδος ιδεολογικού καθήκοντος και συντηρείται με διάφορους μύθους και με συνθηματολογίες. Η παραγωγική προσπάθεια και η δημιουργική επινοητικότητα ως δυνάμεις αναπτύξεως και προόδου βρίσκονται σε κωματώδη κατάσταση. Τη θέση τους έχει καταλάβει η εξωπραγματική, σχεδόν μεταφυσική πίστη στη δήθεν δύναμη του κράτους να δημιουργεί ευημερία. Βρίσκεται σε λειτουργία το σοσιαλιστικό κρατικοκεντρικό πρότυπο που νομοτελειακά οδηγεί σε οικονομική στασιμότητα και αναποτελεσματικότητα και σε οπισθοδρόμηση.

Το τραγικό είναι ότι αυτά συμβαίνουν όταν η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη είναι γεγονός. Όταν, δηλαδή, πρόκειται, το 1992, να ενοποιηθούν όλες οι αγορές των Χωρών – Μελών της ΕΟΚ. Όταν όλη η Ευρώπη σπεύδει να εκσυγχρονισθεί. Όταν όλοι έχουν αποδωθεί σε αγώνα ταχύτητας για να μην τους προλάβουν οι προγραμματισμένες εξελίξεις. Και ενώ όλα αυτά συμβαίνουν, εμείς καθεύδουμε. Διογκώνουμε συνεχώς τον αντιπαραγωγικό δημόσιο τομέα και συμπιέζουμε τον παραγωγικό ιδιωτικό τομέα με τη φορολογία και την πιστωτική ασφυξία. Δηλητηριάζουμε τα κίνητρα για παραγωγική προσπάθεια και καταστρέφουμε κάθε αισιόδοξη προοπτική με την πρωτοφανή διασπάθιση και ασύνητη διαχείριση του δημόσιου πλούτου και του μόχθου του Ελληνικού Λαού.

Ο δικός μας πρωταρχικός στόχος είναι η οικονομική ανάπτυξη με ταχείς ρυθμούς. Χωρίς αυτήν δεν είναι δυνατόν να πετύχουμε τίποτα.

Πρώτον, το βιοτικό επίπεδο του λαού δεν είναι δυνατόν να διατηρηθεί σε ικανοποιητικά επίπεδα και να βελτιώνεται αν δεν αυξησουμε τις προσπάθειές μας και την αποτελεσματικότητά τους. Η υπερχρέωση της χώρας στο εξωτερικό, για την οποία την αποκλειστική ευθύνη έχει το ΠΑΣΟΚ με τους πειραματισμούς του και με την αλόγιστη οικονομική πολιτική του, περισσότερο από κάθε άλλη σκοπιμότητα καθιστά επιτακτική την ανάγκη να αυξηθεί με γρήγορους ρυθ-

μούς η διεθνής ανταγωνιστικότητα της εθνικής μας παραγωγής. Μόνον έτσι θα αυξηθούν οι εξαγωγές μας και θα εξασφαλισθούν επομένως τα συναλλαγματικά μέσα για την εξόφληση των χρεών. Αν αυτή η ανταγωνιστικότητα δεν επιτευχθεί, η περαιτέρω μείωση του βιοτικού επιπέδου του λαού είναι αναπόφευκτη.

Δεύτερον, χωρίς ταχύρρυθμη οικονομική ανάπτυξη δεν είναι δυνατή η παραγωγική απορρόφηση του αυξανόμενου εργατικού δυναμικού.

Τρίτον, η οικονομική ευρωστία της χώρας είναι όσο ποτέ απαραίτητη για να στηρίξουμε την αμυντική μας θωράκιση και να διαφυλάξουμε την εθνική μας ακεραιότητα. Χωρίς εύρωστη οικονομία δεν μπορούμε ούτε οράματα να έχουμε ούτε υπερήφανες πολιτικές να ασκούμε.

Τέταρτον, η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εισοδηματικά ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού μόνο μέσω της αύξησης της εθνικής παραγωγής μπορεί να είναι βιώσιμη και ουσιαστική. Αλλιώς, το αυτονόητο καθήκον της Πολιτείας για βελτίωση της κοινωνικής προστασίας θα γίνεται εμπόδιο για την οικονομική ανάπτυξη και θα αυτοαναιρείται. Το πρόσφατο παρελθόν και το παρόν διδάσκουν πολλά στο σημείο αυτό. Ένα δημοκρατικό κράτος ευημερίας μπορεί να στηριχθεί μόνο σε μια ισχυρή ελεύθερη οικονομία που θα έχει την ικανότητα να δημιουργεί οικονομικούς πόρους για την πραγματοποίηση των κοινωνικών επιδιώξεων.

Πέμπτον, η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη έχει φέρει πολύ κοντά τον χρόνο της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης. Σε λίγα χρόνια οι δυνατότητες για λαθροβίωση, για τη διατήρηση θεσμών αναχρονιστικών και αντανάπτυξιακών, θα έχουν εκλείψει. Η πρόοδος και η ευημερία θα ανήκει σε εκείνους που εργάζονται, που έχουν νέες ιδέες και τις πραγματοποιούν. Σε εκείνους που συνειδητοποιούν ότι το μέλλον τους εξαρτάται από αυτούς τους ίδιους. Το όραμα του 1992, το οποίο έχει ενστερνισθεί και η Ελλάδα, αποτελεί μια αλήθεια στην οποία η Νέα Δημοκρατία έχει εντάξει αρμονικά και με συνέπεια όλα τα μέτρα, θεσμικά και επί μέρους, ώστε να αναδειχθεί η χώρα αντάξια αυτής της μεγάλης προκλήσεως.

Κάτω από αυτές τις ιστορικές συνθήκες η ελληνική οικονομία πρέπει να ξαναβρεί ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξεως. Τούτο μπορεί να επιτευχθεί με την έξαρση της παραγωγικής δραστηριότητας και με την ενθάρρυνση για ιδιωτικές επενδύσεις σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στη βιομηχανία, στη βιοτεχνία και στις υπηρεσίες.

Τα βραχυχρόνια μέτρα που θα αποτελέσουν τον μοχλό για την έξοδο της οικονομίας από την κρίση εντάσσονται ορθολογικά στο μακροχρόνιο πλαίσιο της οικονομικής μας πολιτικής. Το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των μέτρων θα βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με τις

συνθήκες που θα επικρατούν στην οικονομία κατά τον χρόνο εκκινήσεως του προγράμματος.

Οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας για έξοδο από την κρίση είναι ξεκάθαρες. Η προσπάθεια θα στηριχθεί σε δύο σκέλη και θα αναπτυχθεί ως εξής:

Πρώτο σκέλος: Σταθεροποίηση της οικονομίας με την μείωση του πληθωρισμού σε επίπεδα που θα προσεγγίζουν τον μέσο όρο των χωρών της ΕΟΚ, ώστε να υποβοηθηθεί και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Για την επίτευξη αυτού του σκοπού τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν είναι:

- Περιορισμός του γιγαντιαίου δημόσιου τομέα, και κατά συνέπεια μείωση των υπέρογκων πληθωριστικών ελλειμμάτων του.
- Μέτρα για την αύξηση της παραγωγικότητας.
- Απελευθέρωση των ανταγωνιστικών λειτουργιών της αγοράς με ταυτόχρονη καταπολέμηση των μονοπωλίων και ολιγοπωλίων, ώστε να εξαλειφθούν και τα διαρθρωτικά αίτια του πληθωρισμού.

Δεν ξεχνάμε ότι Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ και οι σύγχρονες αντιμονοπωλιακές ρυθμίσεις.

Δεύτερο σκέλος: Αύξηση της παραγωγής και κινητοποίηση, σε εθνικό επίπεδο, του συνολικού παραγωγικού δυναμικού της χώρας. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην εισαγωγή σύγχρονης τεχνολογίας, που θα αποτελέσει αποφασιστικό παράγοντα τόσο για την αύξηση του προϊόντος της εργασίας, όσο και για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Με τις σημερινές συνθήκες λειτουργίας της οικονομίας η Νέα Δημοκρατία, σύμφωνα με την οικονομική της φιλοσοφία και τον γενικό ιδεολογικοπολιτικό της προσανατολισμό, πιστεύει ότι η ανάκαμψη, η νομισματική σταθερότητα και η βελτίωση του συναλλαγματικού ισοζυγίου δεν αποτελούν αλληλοσυγκρουόμενες επιδιώξεις. Την πεποίθησή της αυτή στηρίζει, εκτός των άλλων, στη βεβαιότητα ότι το κλίμα εμπιστοσύνης που θα γεννήσει αυτόματα η εξαγγελία σαφούς και σταθερής φιλελεύθερης πολιτικής θα απαλλάξει την οικονομία από τους παράγοντες που αντενεργούν στην επιτυχή εφαρμογή των μέτρων για την ομαλοποίηση και την ανάπτυξη της.

Καταλυτική επίδραση στη μάχη για την αναπτέρωση των επιχειρηματικών προσδοκιών και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης και αισιοδοξίας θα ασκήσει το τολμηρό πρόγραμμα αποκρατικοποίησε-

ων που η Νέα Δημοκρατία έχει μελετήσει και θα θέσει αμέσως σε εφαρμογή. Δεν αναφερόμαστε μόνο στη δραστική μείωση της κρατικής – άμεσης ή έμμεσης – επιχειρηματικής δραστηριότητας, αλλά και στο όλο πλέγμα των θεσμών και μέτρων που περισφίγγουν θανάσιμα την οικονομική ζωή. Για την απελευθέρωση της οικονομίας από τα δεσμά του κρατικιστικού πνεύματος θα προχωρήσουμε θαρραλέα:

- Στην απελευθέρωση του τραπεζικού συστήματος και του συναλλάγματος.

- Στην απελευθέρωση της αγοράς εργασίας.

- Στην απελευθέρωση του εμπορίου με την κατάργηση των προληπτικών αγορανομικών ελέγχων και με τη θέσπιση αυστηρών διατάξεων μόνο για τη νοθεία, την υγεία και το περιβάλλον καθώς και με την εφαρμογή σύγχρονης αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας εναρμονισμένης στους κανονισμούς της ΕΟΚ.

- Στην ιδιωτικοποίηση των βιώσιμων προβληματικών επιχειρήσεων και μεγάλου αριθμού από τις επιχειρήσεις που άμεσα ή έμμεσα ελέγχει το Κράτος.

- Στην άμεση διάλυση όλων των παρεμβατικών εταιριών και οργανισμών του δημόσιου τομέα (PROMET, ITCO, κ.λπ.) που νοθεύουν τον ανταγωνισμό και σωρεύουν τεράστια ελλείμματα με τα οποία τροφοδοτείται ο πληθωρισμός και πλήττεται ο Έλληνας φορολογούμενος.

Θα επιδιωχθεί ταχύτητα η δημιουργία των προϋποθέσεων για την αναζωπύρωση της επενδυτικής δραστηριότητας και τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό της οικονομίας, που αποτελούν όρο «εκ των ων ουκ άνευ» για να προχωρήσει η χώρα σε ταχύρρυθμη ανάπτυξη. Πέρα από την αποκατάσταση του κλίματος εμπιστοσύνης που θα εξασφαλίσουν η παρουσία μας στην εξουσία και το σαφές και σταθερό πλαίσιο της φιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής μας, πρωταρχικής σημασίας για να εγκαινιασθεί μια **νέα περίοδος επενδυτικής εξορμήσεως και αναπτυξιακού κλίματος** είναι οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Ενθάρρυνση των επιχειρήσεων στην επανεπένδυση των κερδών τους.

- Αναμόρφωση και αξιοποίηση του υπάρχοντος πλέγματος κινήτρων για επενδύσεις και οικονομική δραστηριότητα και κατάργηση των διαφόρων αντικινήτρων.

- Θέσπιση ειδικών κινήτρων και θεσμών για τις μικρές επιχειρήσεις, που αποτελούν το φυτώριο νέων σημαντικών επιχειρηματικών ταλέντων.

- Απλούστευση των διαδικασιών για την υποβοήθηση των εξαγωγών.

- Αξιοποίηση των προγραμμάτων της ΕΟΚ για τον τεχνολογικό

εκσυγχρονισμό και τον αναπροσανατολισμό της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας.

Η δραστηριοποίηση του παραγωγικού τομέα της οικονομίας δεν είναι δυνατή, ούτε θα είναι αποτελεσματική, αν δεν απελευθερωθούν οι δυνάμεις της προόδου, οι δημιουργικές δυνάμεις της αγοράς. Θα προχωρήσουμε σε βαθιές, επαναστατικές τομές σε όλους τους τομείς όπου οι παρεμβάσεις έχουν δημιουργήσει στρεβλώσεις που παρεμποδίζουν την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων.

Το άτομο, ο πολίτης, θα ανακτήσει τον πραγματικό οικονομικό ρόλο του σε μια κοινωνία ελευθερίας, όπου το κράτος θα είναι συμπαραστάτης και όχι διώκτης της δημιουργικής ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Η Νέα Δημοκρατία θα προχωρήσει αμέσως στην αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου της αγοράς εργασίας, του τραπεζικού συστήματος και της αγοράς συναλλάγματος, του δημοσιονομικού πλαισίου, του πλαισίου αναπτυξιακών κινήτρων και ενισχύσεως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, καθώς και των διαδικασιών για την υποβοήθηση της εξαγωγικής δραστηριότητας.

Οι θεσμικές αυτές μεταβολές, που θα αποτελέσουν τη βασική υποδομή για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας σε εθνικό και σε περιφερειακό επίπεδο, αναπτύσσονται στα κεφάλαια που ακολουθούν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η Νέα Δημοκρατία έχει επεξεργασθεί ειδικά προγράμματα για κάθε τομέα της Οικονομίας (Γεωργία, Βιομηχανία, Βιοτεχνία, Τουρισμός, Ναυτιλία, Εμπόριο κ.λπ.).

4. ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Η υπερβολική επέκταση του κράτους και της κρατικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής κατά τη μεταπολεμική περίοδο απεδείχθη ακατάλληλη για την αντιμετώπιση των ποικίλων οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων που δημιουργήσαν οι συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες του διεθνούς περιβάλλοντος. Η διαπίστωση αυτή αποτελεί παγκόσμια εμπειρία. Για τον λόγο αυτό το φαινόμενο της επιστροφής στους θεσμούς της ελεύθερης οικονομίας λειτουργεί πλέον ως χιονοστιβάδα σε όλο τον κόσμο. Οι κύριες μορφές που παίρνει αυτή η τάση επιστροφής είναι η ελάφρυνση της φορολογίας, η κατάργηση των ποικίλων αστυνομεύσεων των αγορών, η παραχώρηση της παραγωγής δημοσίων αγαθών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και η ιδιωτικοποίηση δημοσίων επιχειρήσεων. Η αποκρατικοποίηση της ζωής, οικονομικής και κοινωνικής, βρίσκεται σήμερα στο επίκεντρο όλων σχεδόν των κυβερνητικών προγραμμάτων σε ανατολή και δύση, διότι η ζωή διδάξε το σκληρό και δαπανηρό μάθημα, ότι μόνο οι θεσμοί της ελεύθερης οικονομίας εξασφαλίζουν κατά τον καλύτερο τρόπο τις ατομικές ελευθερίες και την γενική οικονομική ευημερία.

Η πολιτική «δημοσιοποιήσεως» που εφαρμόστηκε με ιδιαίτερη ένταση κατά τα τελευταία χρόνια στην ελληνική οικονομία έχει αφαιρέσει απ' αυτήν τη ζωτικότητα και ευκινησία που θα της επέτρεπε να πραγματοποιεί υψηλούς ρυθμούς αναπτύξεως. Άμεσα ή έμμεσα το κράτος σήμερα ελέγχει ή επηρεάζει σε υψηλό βαθμό πάνω από τα $\frac{3}{4}$ της οικονομικής δραστηριότητας. Ελέγχει άμεσα το σύνολο σχεδόν του τραπεζικού συστήματος, ένα μεγάλο αριθμό βιομηχανικών επιχειρήσεων, προβληματικών και μη προβληματικών, επιχειρήσεις εξαγωγικού και εισαγωγικού εμπορίου, τις αερομεταφορές, την ηλεκτρική ενέργεια, τις επικοινωνίες κ.λπ. Η γιγάντωση αυτή συμπορεύθηκε με υποβιβασμό του επιπέδου εξυπηρετήσεως του κοινού και συσσώρευση ελλειμμάτων και με πλαδαρότητα και δυσκαμψίες που οδήγησαν στη σοβαρή αποδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας σε όλους τους τομείς. Παράλληλα, η απουσία ανταγωνισμού κατέστησε τους μεγάλους δημόσιους ή δημοσιοποιημένους οργανισμούς και επιχειρήσεις άντρα σκανδάλων και κακής διαχειρίσεως που δηλητηριάζουν την εθνική ζωή και σκοτώνουν κάθε κίνητρο για πρόοδο. Η συνειδητοποίηση των σοβαρών αυτών προβλημάτων, οι πρόσφατες διεθνείς εξελίξεις και ιδιαίτερα η ευρωπαϊκή πρόκληση που ενσαρκώνεται στην Ενιαία Πράξη, μας επιβάλλουν το καθήκον, όχι απλώς να δώσουμε έμφαση στους θεσμούς της ελεύθερης οικονομίας, αλλά να υιοθετήσουμε με θάρρος και με συναίσθηση ευθύνης απέναντι στο μέλλον της χώρας την αρχή της ιδιωτικοποίησης.

Δεσμευόμαστε ως κόμμα εξουσίας να προχωρήσουμε, με τόλημ αλά και με σύνεση, σε ευρύτατη ιδιωτικοποίηση της οικονομίας. Οι μέθοδοι που θα εφαρμοσθούν συναρτώνται με την ποικιλία των ειδικών περιπτώσεων οι οποίες απαιτούν ποικιλία λύσεων. Όμως όλες οι λύσεις θα ενδυναμώνουν τους μηχανισμούς της αγοράς. Θα σταματήσει η αλόγιστη και ασυνείδητη διασπάθιση του δημόσιου πλούτου, του μόχθου του λαού. Όποιος διαθέτει επιχειρηματικό ταλέντο θα κληθεί να το δοκιμάσει στην αγορά, αναλαμβάνοντας και τους κινδύνους. Θα σταματήσει το φαινόμενο, άνθρωποι ανίκανοι να διαχειρίζονται για λογαριασμό της Πολιτείας, δηλαδή για λογαριασμό του ελληνικού λαού, δεκάδες και εκατοντάδες δισεκατομμύρια, με μόνο προσόν την κομματική αφοσίωση.

Ειδικότερα δεσμευόμαστε να εφαρμόσουμε τα ακόλουθα:

1. Άμεση διάλυση όλων των παρεμβατικών εταιρειών και οργανισμών του δημόσιου τομέα, που νοθεύουν τον ανταγωνισμό και σωρεύουν ελλείμματα (PROMET, ITCO, ΕΜΠΟ, ΚΦΕ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, ΚΤΕ κ.λπ.).

2. Οι προβληματικές επιχειρήσεις που υπάγονται στην αρμοδιότητα του ΟΑΕ θα μεταβιβασθούν στον ιδιωτικό τομέα ή θα εκκαθαρισθούν με βάση τη διαδικασία του Ν.Δ. 3562/1956. Η ευθύνη για την εκκαθάριση θα ανατεθεί στις πιστώτριες τράπεζες χωρίς περιορισμούς στις λύσεις που θα επιλέξουν. Όπου η ευθύνη για το πρόβλημα βαρύνει το κράτος και όχι τις τράπεζες, θα ληφθεί πρόνοια ώστε να μην υπάρξουν αρνητικές συνέπειες για τις τράπεζες.

3. Οι βιομηχανικές επιχειρήσεις του δημοσίου που δεν υπάγονται στον ΟΑΕ και δεν αποτελούν φυσικά μονοπώλια θα μεταβιβασθούν με απολύτως διαφανείς διαδικασίες στον ιδιωτικό τομέα ή θα ρευστοποιηθούν. Την ευθύνη για την ιδιωτικοποίηση θα αναλάβουν οι τράπεζες Επενδύσεων επ' αμοιβή βάσει ειδικών συμφωνιών με το κράτος, χωρίς κανένα ουσιαστικό περιορισμό στη μεθόδευση.

4. Από την ιδιωτικοποίηση εξαιρούνται τα φυσικά μονοπώλια, όπως π.χ. ΔΕΗ, ΟΤΕ. Ωστόσο, ορισμένες δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων θα επιδιωχθεί να ασκούνται υπό ανταγωνιστικές συνθήκες. Η άμεση επίβλεψη των καθ' ύλην υπουργών επί των επιχειρήσεων αυτών θα καταργηθεί, το κράτος θα πάψει να εγγυάται και να εξασφαλίζει την δανειοδότησή τους και θα εισαχθούν διαδικασίες για να ελέγχεται η παραγωγικότητα και η αποτελεσματικότητα αυτών των επιχειρήσεων.

5. Θα καταργηθεί ο Νόμος που καθιστά τον υπουργό Οικονομικών εκπρόσωπο των ιδρυμάτων και ασφαλιστικών οργανισμών στις Γενικές Συνελεύσεις των Τραπεζών. Οι Τράπεζες θα παύσουν να ελέγ-

χονται από τον Υπουργό Οικονομικών, ως πλασματικό εκπρόσωπο της πλειοψηφίας των μετόχων. Οι μέτοχοι, όποιοι και αν είναι, θα αφεθούν ελεύθεροι να εκλέγουν τη Διοίκηση της Τράπεζας με αξιокρατικά κριτήρια.

Η πολιτική ιδιωτικοποιήσεως την οποία δεσμευόμαστε να υιοθετήσουμε δεν είναι αυτοσκοπός. Είναι μια πολιτική που αποσκοπεί στην αύξηση της αποτελεσματικότητας στη χρησιμοποίηση των οικονομικών πόρων της χώρας μέσα από την αύξηση του ανταγωνισμού. Αυτοί που θα ωφεληθούν είναι οι καταναλωτές, οι εργαζόμενοι και όσοι πληρώνουν φόρους. Μακροχρόνια, ολόκληρη η ελληνική κοινωνία θα ωφεληθεί από μια υγιέστερη αναπτυξιακή οικονομία.

5. ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Για την Νέα Δημοκρατία η οικονομική ανάπτυξη δεν αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά προϋπόθεση και μέσον κοινωνικής προόδου. Επίκεντρο της ανάπτυξης είναι ο άνθρωπος. Η κοινωνία μας έχει χρέος να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την παραγωγική απασχόληση των 400.000 ανέργων, να προχωρήσει σε νέα επιτεύγματα και να δικαιώσει τη μεγάλη προσδοκία που δημιουργεί η «επί θύραις» Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση. Η δραστική μείωση της ανεργίας με δημιουργικό τρόπο είναι ο βασικός σκοπός του προγράμματός μας.

Αυτό μπορεί να γίνει με την αναζωογόνηση της οικονομίας και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχολήσεως. Το κλειδί είναι η πραγματοποίηση επενδύσεων και η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, ώστε να αυξηθούν η παραγωγή και οι εξαγωγές και να μειωθούν οι εισαγωγές.

Έτσι θα αυξηθεί η ζήτηση εργασίας και θα απορροφηθούν παραγωγικά οι άνεργοι. Η προστασία του εισοδήματος των εργαζομένων εξασφαλίζεται μόνο με συνθήκες σταθερής οικονομικής ανάπτυξης. Και προϋπόθεση για την ανάπτυξη παραμένει η μεταφορά πόρων από την κατανάλωση στην επένδυση. Χωρίς νέες επενδύσεις δεν είναι δυνατή η δημιουργία νέων θέσεων απασχολήσεως, ούτε και η σταθερή βελτίωση του γενικού βιοτικού επιπέδου.

Η άσκηση ενός κομματικού και κρατικού πατερναλισμού από το ΠΑΣΟΚ οδήγησε την αγορά εργασίας σε στρεβλώσεις, σε ανελαστικότητα και σε ακαμψία με πασίγνωστες σοβαρές και μακροχρόνιες επιπτώσεις τόσο στην επιχειρηματική και επενδυτική δραστηριότητα, όσο και στο εισόδημα των εργαζομένων και στην προσφορά εργασίας. Για να μπορέσει η χώρα να βγει από το αδιέξοδο στο οποίο έχει οδηγηθεί είναι απαραίτητη η επιδίωξη δύο στόχων που αλληλοσυμπληρώνονται και αλληλοστηρίζονται:

- Αναπτυξιακή πνοή στην οικονομία.
- Άλλη αντίληψη στις εργασιακές σχέσεις, πρόσφορη για να οδηγήσει σε ανύψωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων και της ποιότητας της ζωής τους στους χώρους δουλειάς και έξω από αυτούς.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι αυτοί οι δύο σκοποί πρέπει να επιδιώκονται ταυτόχρονα γιατί αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Η απελεύθερωση των δημιουργικών δυνάμεων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στα πλαίσια συνθηκών ανταγωνισμού και το κράτος πρόνοιας θα αποτελέσουν τις βάσεις πάνω στις οποίες θα

στηριχθεί η προσπάθεια να διασπασθεί ο σημερινός φαύλος κύκλος.

Σ' αυτή την προσπάθεια όλες οι παραγωγικές και κοινωνικές ομάδες θα κληθούν να συνεισφέρουν με βάση το ευρύτερο εθνικό συμφέρον.

Στον χώρο της αγοράς εργασίας, που αποτελεί και τον πιο προβληματικό από άποψη οργανώσεως και θεσμών, η Νέα Δημοκρατία προγραμματίζει τα αμέσως παρακάτω αναφερόμενα.

Α' Απελευθέρωση της αγοράς εργασίας και προστασία των ανέργων

Για την επίτευξη του διπλού σκοπού, της πιο αποτελεσματικής προστασίας των ανέργων και της διαμορφώσεως των κατάλληλων συνθηκών για την αύξηση της παραγωγικότητας των επιχειρήσεων ώστε να διευκολυνθεί η δημιουργία νέων θέσεων **αποδοτικής** απασχόλησης, προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Η νομοθεσία περί ομαδικών απολύσεων θα προσαρμοσθεί στα πλαίσια της σχετικής Κοινοτικής Οδηγίας. Αυτό αφ' ενός θα περιορίσει την κρατική παρέμβαση και αφ' ετέρου θα υποστηρίξει τον διάλογο και τις διαβουλεύσεις μεταξύ των κοινωνικών εταίρων σε επίπεδο επιχειρήσεως. Οι ρυθμίσεις που θα εισαχθούν θα λειτουργούν μέσα στο γενικό πλαίσιο που θα θεσπίσει η πολιτεία με ευθύνη των κοινωνικών εταίρων.

2. Οι νεοπροσλαμβανόμενοι δεν θα υπολογίζονται για μια μεταβατική περίοδο στο ποσοστό των εργαζομένων πέραν του οποίου η απόλυση θεωρείται ομαδική. Αυτό διευκολύνει την απασχόληση των νέων, που αποτελούν το 40% των ανέργων.

3. Το ημερήσιο επίδομα ανεργίας θα αυξηθεί από τα 2/3 στα 3/4 του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη και θα κλιμακώνεται ανάλογα.

4. Η διάρκεια της επιδοτήσεως θα αυξηθεί από 6 σε 12 μήνες.

5. Με το μισό του επιδόματος ανεργίας και για την ίδια διάρκεια (1 έτος) θα επιδοτούνται και όσοι αναζητούν εργασία για πρώτη φορά, εφ' όσον εγγράφονται στους ειδικούς καταλόγους.

6. Θα παρασχεθεί ευχέρεια στις επιχειρήσεις να δημιουργήσουν αφορολόγητο αποθεματικό κεφάλαιο για καταβολή αποζημιώσεων.

7. Η στρατιωτική θητεία θα χρησιμοποιηθεί ως μέσον επαγγελματικής εκπαίδευσής. Πέραν της κανονικής θητείας, όποιος θέλει θα μπορεί να παραμείνει άλλον ένα χρόνο για επαγγελματική εκπαίδευση με ανάλογη αμοιβή.

8. Ένα μέρος της ανεργίας είναι η λεγόμενη διαρθρωτική ανεργία, που σημαίνει έλλειψη ισορροπίας, γεωγραφικής και ειδικότητων, μεταξύ προσφοράς και ζήτησεως εργασίας. Για την αντιμετώπισή της,

σε συνδυασμό και με τις επιδοτήσεις του Κοινωνικού Ταμείου της ΕΟΚ, θα εφαρμοσθούν ειδικά προγράμματα εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης και θα δοθούν κίνητρα για την αύξηση της κινητικότητας των εργαζομένων.

Β΄ Ελεύθερες Διαπραγματεύσεις

Το υφιστάμενο σύστημα καθορισμού των αμοιβών και επιλύσεως των συλλογικών διαφορών προβλέπει σαν κύρια μέθοδο τη συλλογική σύμβαση που είναι προϊόν ελευθέρων διαπραγματεύσεων. Στην πράξη, όμως, αυτή έχει υποκατασταθεί από την υποχρεωτική διαιτησία στο 80% των περιπτώσεων, μολονότι ο νόμος την προβλέπει ως επικουρική λύση.

Ο υποχρεωτικός χαρακτήρας της διαιτητικής διαδικασίας και ο κρατικός παρεμβατισμός και παράλληλα το βάρος που έχει δοθεί στην ομοιοεπαγγελματική σύμβαση και στην αρχή της ευνοϊκότερης ρύθμισης, έχουν στρεβλώσει το σύστημα αμοιβής της εργασίας. Το σημερινό σύστημα:

1. Δεν ανταποκρίνεται στη διάρθρωση της βιομηχανικής δραστηριότητας και στην παραγωγικότητα και αποδοτικότητα των διαφόρων κλάδων της οικονομικής δραστηριότητας.

2. Δεν προάγει την εκπαίδευση, την εξειδίκευση και την απόδοση των εργαζομένων.

Έτσι, όμως, δεν προάγονται ουσιαστικές ελεύθερες διαπραγματεύσεις, αφού οι εργαζόμενοι δεν έχουν πια εμπιστοσύνη στις ρυθμίσεις που προβλέπονται στις ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις ή στις διαιτητικές αποφάσεις. Το τελικό αποτέλεσμα είναι η μορφή αυτή των συμβάσεων να αποτελεί μια ακόμα τροχοπέδη σε κάθε προσπάθεια βελτιώσεως των εργασιακών σχέσεων και να λειτουργεί αρνητικά στην οικονομική ανάπτυξη. Με προοπτική να πλησιάσουμε το επίπεδο των χωρών της ΕΟΚ σε όλο το φάσμα των εργασιακών σχέσεων, το Πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας προβλέπει τα αμέσως παρακάτω αναφερόμενα.

α. Συλλογικές συμβάσεις

1. Ενίσχυση των συλλογικών συμβάσεων που καλύπτουν όλους τους εργαζόμενους σε ορισμένο κλάδο οικονομικής δραστηριότητας.

2. Αναγνώριση των συλλογικών συμβάσεων που συμφωνούνται και υπογράφονται σε επίπεδο επιχειρήσεων.

3. Καθιέρωση της αρχής της νεώτερης και ειδικότερης ρύθμισης αντί της ευνοϊκότερης ρύθμισης που ισχύει σήμερα.

4. Κατοχύρωση της υποχρεώσεως για εργασιακή ειρήνη κατά την

διάρκεια της ισχύος των συλλογικών συμβάσεων για τα θέματα που καλύπτουν.

5. Με ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις θα προσδιορίζονται τα γενικά κατώτατα όρια μισθών και ημερομισθίων με δυνατότητα διαφοροποίησής τους για ειδικές κατηγορίες μισθωτών (αναπήρους, ανηλίκους) ή για περιφέρειες με ειδικά προβλήματα (ανεργία).

β. Προαιρετική διαιτησία

1. Καθιέρωση του συστήματος προαιρετικής διαιτησίας: Τα δύο μέρη θα μπορούν να συμφωνούν, σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεών τους, την παραπομπή της διαφοράς τους σε επιδιαιτητή κοινής αποδοχής. Η απόφαση του επιδιαιτητή θα επέχει θέση συλλογικής συμβάσεως και θα μπορεί να αφορά όλο το φάσμα των εργασιακών σχέσεων.

2. Για μια μεταβατική περίοδο και έως ότου ο νέος θεσμός ανταποκριθεί στις προσδοκίες των δύο μερών, θα λειτουργεί παράλληλα και ο θεσμός της υποχρεωτικής διαιτησίας, αναμορφούμενος όμως ως προς την σύνθεση και την απλούστευση και ταχύτητα της διαδικασίας.

Γ' Συνδικαλισμός

Προϋπόθεση για την προαγωγή του θεσμού των ελευθέρων συλλογικών διαπραγματεύσεων και την εξασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης είναι η ύπαρξη υγιούς συνδικαλιστικού κινήματος.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι υγιής συνδικαλισμός υπάρχει όταν είναι κρατικά ακηδεμόνευτος, κομματικά αδέσμευτος, οικονομικά ανεξάρτητος, εσωτερικά αυτόνομος και με δημοκρατικές διαδικασίες οργανωμένος.

Στη χώρα μας ο συνδικαλισμός, πέρα από τον έντονο κομματικό εναγκαλισμό, κηδεμονεύεται ασφυκτικά από το κράτος. Είναι οικονομικά υποδουλωμένος σε αυτό και εσωτερικά χειραγωγούμενος απ' αυτό. Επί πλέον οι δημοκρατικές διαδικασίες οργανώσεώς του παραμένουν σκιώδεις.

Για να μπορέσει ο συνδικαλισμός να διαδραματίσει τον ρόλο του χρειάζεται δημοκρατική λειτουργία και πλήρη αυτονομία: Για το σκοπό αυτό προβλέπονται:

1. Ελεύθερες διαπραγματεύσεις: Αυτές ουσιαστικά προάγουν την υπευθυνότητα των συνδικαλιστικών οργάνων και εστιάζουν την δραστηριότητά τους στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μελών που εκπροσωπούν.

2. Οικονομική αυτονομία: Για να επιτευχθεί αυτή η αναγκαία αυ-

τονομία πρέπει ο συνδικαλισμός να απελευθερωθεί από την οικονομική χειραγώγηση του Κράτους. Η μόνη υγιής πηγή εσόδων είναι οι συνδρομές των μελών των συνδικάτων που αφ' ενός θα επιτρέψουν την οικονομική αυτονομία τους και αφ' ετέρου θα αυξήσουν το ειδικό βάρος της γνώμης των μελών των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

3. Εσωτερική αυτονομία: Θα επιτευχθεί με την εξάλειψη της κρατικής παρεμβάσεως στη νόμιμη δράση των συνδικάτων και στη διαμόρφωση των καταστατικών τους καθώς και με την κατάργηση του γνωστού άρθρου 4.

4. Καθιερώνονται εκλογές για την ανάδειξη των εκπροσώπων των εργαζομένων σε μείζονος σημασίας συλλογικά όργανα.

Δ' Αμοιβή εργασίας

Το σύστημα που για 6 χρόνια εφαρμόσθηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε ό,τι αφορά την αμοιβή της εργασίας είχε ως αποτέλεσμα την ισοπέδωση (φυσικά, προς τα κάτω) των αμοιβών των εργαζομένων, τη συρρίκνωση του εισοδήματός τους και την εξαφάνιση κάθε κινήτρου για βελτίωση της θέσεώς τους με βάση την απόδοσή τους και τις δικές τους προσπάθειες.

Οι αρχές πάνω στις οποίες θα εδραιωθεί η εξέλιξη της αμοιβής της εργασίας θα δίνουν κυρίαρχο ρόλο στις ελεύθερες και υπεύθυνες διαπραγματεύσεις, στην αξιοκρατία και στη σύνδεση της αμοιβής με την παραγωγικότητα. Ο κάθε εργαζόμενος δεν είναι δίκαιο να μην αμείβεται **και** ανάλογα με την απόδοσή του.

Γι' αυτό θα δημιουργηθούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις και θα γίνουν οι ενδεδειγμένες φορολογικές ρυθμίσεις για την διανομή κερδών από τις επιχειρήσεις στους εργαζομένους, είτε υπό την μορφή πριμ, είτε υπό την μορφή μετοχών.

Τα κίνητρα αυτά πιστεύεται ότι, εκτός από την αύξηση της παραγωγικότητας, θα οδηγήσουν και στην προώθηση του θεσμού της πολυμετοχικής ανώνυμης εταιρίας, που η Ν.Δ. θεωρεί ως βασικό παράγοντα αναπτύξεως.

Ο στόχος που θέτει η Νέα Δημοκρατία είναι η συνεχής βελτίωση της αγοραστικής δυνάμεως των εργαζομένων και της παραγωγικότητας της οικονομίας, ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα να πλησιάσουμε τα επίπεδα των εργαζομένων της ΕΟΚ.

Ε' Συμβούλιο Αντιπροσώπων

Κύρωση της 135 Διεθνούς Συμβάσεως Εργασίας και καθιέρωση του θεσμού των συμβουλίων των αντιπροσώπων στις επιχειρήσεις.

Ο νέος θεσμός θα εισάγει την πληροφόρηση για την τεχνική και

οικονομική κατάσταση και την πορεία της επιχειρήσεως, τις διαβουλεύσεις επί θεμάτων προσωπικού και την συναπόφαση επί των κοινωνικών παροχών. Αυτό θα επιτρέψει την συμμετοχή όλων των εργαζομένων σε διαδικασίες και αποφάσεις που τους αφορούν άμεσα και θα συντελέσει στην προαγωγή σε επίπεδο επιχειρήσεως του υπεύθυνου, ήρεμου και δημιουργικού διαλόγου και στην εκκόλαψη ικανών και έμπειρων στελεχών.

ΣΤ' Ωράριο Εργασίας

Θα επιδιωχθεί η απελευθέρωση των ωραρίων εργασίας μέσα από διάλογο με τις ενδιαφερόμενες ομάδες, με στόχο την ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας και την καλύτερη εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.

Ζ' Μερική απασχόληση

Η μερική απασχόληση, σύμφωνα με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο που την επιτρέπει μετά από συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων, βοηθάει στην αντιμετώπιση της ανεργίας, ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων. Θα ρυθμισθεί, όμως, το θέμα της ασφαλιστικής καλύψεως που σήμερα δημιουργεί ανισότητες και σύγχυση και θα διατηρηθούν υφιστάμενες ήδη συμφωνίες για πλήρη απασχόληση.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα θέματα που ανάγονται στην Δημοσίου Δικαίου σχέση εργασίας (Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και ΟΤΑ) περιέχονται στο τμήμα του Κυβερνητικού Προγράμματος περί Δημοσίας Διοικήσεως και Τοπικής Αυτοδιοικήσεως.

6. Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο δημόσιος τομέας ακολουθεί τα τελευταία χρόνια μια ξέφρενη πορεία που συμπαράσχει, ό,τι υγιές θα μπορούσε να ανασύρει την ελληνική οικονομία από το τέλμα στο οποίο έχει βυθισθεί. Χαρακτηριστικά σημεία της παθογένειας: Δημόσιες δαπάνες που ανεβάζουν το μερίδιο του δημόσιου τομέα στο 55% του ΑΕΠ, με τάσεις για ακόμη μεγαλύτερη εξάπλωση. Ασταμάτητη διεύρυνση της εξοντωτικής πλέον φορολογικής επιβάρυνσης. Ελλείμματα για τα οποία η κυβέρνηση απονέμει εις εαυτήν εύσημα όταν «συμπιέζονται», όπως ισχυρίζεται, από το 20% στο 16% του ΑΕΠ. Δημιουργία «φορέων» και αποφύσεων στο πεδίο της κρατικής επιχειρηματικότητας, για να βολευτούν οι ημέτεροι και να ελέγχεται η οικονομία. Μεταφορά των όμολογημένων δυσλειτουργιών του κράτους και των παραφυάδων του στις πλάτες των φορολογουμένων ή των καταναλωτών κατά περίπτωση. Πρόκειται για ένα απέραντο και συνάμα διαβρωμένο κράτος που ελέγχει, άμεσα ή έμμεσα, το 75% της οικονομίας και στηρίζει τη σπάταλη ύπαρξή του στο ξεζούμισμα των «υπηκόων» του.

Η Νέα Δημοκρατία είναι αποφασισμένη να αλλάξει ριζικά τη σημερινή θλιβερή πραγματικότητα. Γνωρίζει ότι το έργο της θα είναι εξαιρετικά δύσκολο. Είναι όμως πεπεισμένη ότι η «εκ βάθρων» αναμόρφωση του δημοσιονομικού πλαισίου είναι θεμελιώδης προϋπόθεση για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη. Αλλιώς θα έχτιζε στην άμμο.

Ο χρόνος που απομένει ως το 1992, έτος – ορόσημο της «μεγάλης εσωτερικής αγοράς», είναι πράγματι βραχύς. Μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα πρέπει να συντελεσθούν σοβαρές ανακατατάξεις και προσαρμογές στην οικονομία και μόνο ένας δυναμικός και ευέλικτος δημόσιος τομέας μπορεί να συντονίσει αποτελεσματικά αυτή την προσπάθεια. Σε περίπτωση αποτυχίας, το κόστος θα είναι τεράστιο για τη χώρα μας. Οφείλουμε πάση θυσία να επιτύχουμε. Οι μεταρρυθμίσεις που έχουν σχεδιασθεί αφορούν κυρίως το σκέλος των δαπανών, το φορολογικό σύστημα και τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς. Εντάσσονται στο ευρύτερο σχέδιο για τη σταθεροποίηση και την ανάπτυξη, με τις εξής βασικές ενδιάμεσες επιδιώξεις:

— Προοδευτική σμίκρυνση του ποσοστού των δημοσίων δαπανών με θαρραλέα βήματα από το πρώτο κιόλας έτος. Ο περιορισμός των δαπανών σε καμία περίπτωση δεν θα υποβιβάζει τον όγκο και την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών. Θα αφορά την εξάλειψη σπαταλών, την κατάργηση περιττών οργανισμών, τη βελτίωση της παραγωγικότητας κ.λπ.

— Το φορολογικό σύστημα θα μετατραπεί από όργανο ταμειακής υποστηρίξεως του κράτους σε εργαλείο αναπτύξεως και αναδιανο-

μής. Συγχρόνως θα προσαρμόζεται στις σημαντικές μεταβολές που σημειώνονται διεθνώς.

— Θα αναθεωρηθεί το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών με κύριο σκοπό την αποκέντρωση ευθυνών και την εισαγωγή ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων.

Α' Πολιτική Δημοσίων Δαπανών

Η τεράστια διόγκωση δαπανών και ελλειμμάτων την τελευταία πενταετία εξηγείται, κατά βάση, από την εκρηκτική αύξηση των καταναλωτικών δαπανών. Αυτή η δυσμενής εξέλιξη συνετέλεσε στη χειροτέρευση της κατανόησης των εθνικών πόρων μεταξύ καταναλώσεως — επενδύσεων, στην όξυνση των πληθωριστικών πιέσεων, στην απομάκρυνση των προοπτικών για ανάπτυξη.

Επιδιώξη μας είναι να συμπιεσθούν τα δημοσιονομικά ελλείμματα σε επίπεδα που θα αντανακλούν, το πολύ, το ύψος των δημοσίων επενδύσεων. Είναι αδιανόητη η ύπαρξη καταναλωτικών ελλειμμάτων και η κάλυψή τους με αποταμιευτικούς πόρους από το εσωτερικό και το εξωτερικό. Είμαστε αποφασισμένοι να υποβάλουμε σε σχολαστική αξιολόγηση το κοινωνικό όφελος των επιμέρους δαπανών και να περικόψουμε όλες εκείνες με μηδενικό ή με πολύ χαμηλό δείκτη ωφέλειας. Στις κατηγορίες αυτές εμπίπτουν, φυσικά, οι δαπάνες που εξυπηρετούν σήμερα καθαρά κομματικές σκοπιμότητες (οργάνωση πανηγυριών, προκλητικά ταξίδια στο εξωτερικό με πολυάριθμες κουστωδίες, γραφεία προπαγάνδας στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, αθρόες προσλήψεις συμβούλων κ.λπ.). Η λιτή διαχείριση είναι όρος απαραίτητος σε κάθε κατηγορία πληρωμών. Εκτιμάται ότι, σε επίπεδα του 1988, οι προβλεπόμενες **σωρευτικά** εξοικονομήσεις θα ανέρχονταν σε περισσότερα από 400 δισ. δρχ. στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα.

Ειδικότερα μέτρα άμεσης αποδόσεως στην πρώτη φάση είναι:

— Περικοπή από το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων των δαπανών με χαμηλή ή και μηδενική αποδοτικότητα.

— Ελαχιστοποίηση των νέων προσλήψεων έτσι ώστε να αντιστοιχεί ένας νέος υπάλληλος σε κάθε δύο συνταξιοδοτούμενους.

— Περικοπή διαφόρων επιδοτήσεων του Προϋπολογισμού.

— Άμεση διάλυση των εταιρειών του Δημοσίου τύπου PROMET, ITCO κ.λπ.

Πρόσθετα μέτρα για τον περιορισμό των δαπανών προβλέπονται τα ακόλουθα:

— Μειώνεται ο αριθμός των υπουργείων σε περίπου 15, με την συένωση «συγγενών» τομέων εποπτείας. Με τον τρόπο αυτό εξοικονομούνται δαπάνες και επιτυγχάνεται πιο αποδοτικός συντονισμός του κυβερνητικού έργου.

— Περιορίζεται η εξάρτηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών, με την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου που θα διέπει εφεξής τη λειτουργία τους και θα αποσκοπεί στην βελτίωση της παραγωγικότητάς τους. Η κρατική επιχορήγηση συρρικνώνεται στα οικονομικώς και κοινωνικώς αναγκαία επίπεδα.

— Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης ενθαρρύνονται στη διεύρυνση των ιδίων εσόδων, με την ανάθεση σε αυτούς φορολογικών αρμοδιοτήτων που ανήκουν μέχρι σήμερα στην κεντρική διοίκηση. Χαρακτηριστική περίπτωση ο ισχύων Φόρος Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ), ο οποίος τροποποιούμενος κατάλληλα μεταβιβάζεται στο πεδίο διαχειριστικής ευθύνης των τοπικών αρχών. Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποκτούν έτσι οικονομική αυτοτέλεια, η δε «φορολογία» αποκτά ουσιαστικά τον χαρακτήρα τέλους.

— Καθιερώνεται, στην αρχή πειραματικά και σε περιορισμένη έκταση και κατόπιν σε ευρύτερα τμήματα κυβερνητικής ευθύνης, ο προϋπολογισμός μηδενικής βάσεως. Εισάγονται έτσι αυστηρώς αντικειμενικά κριτήρια και τεχνικές για την κοινωνική αξιολόγηση των δημοσίων δαπανών.

— Ανατίθεται σε ειδικές περιπτώσεις η κατασκευή μεγάλων δημοσίων έργων σε ιδιωτικές τεχνικές εταιρείες, οι οποίες αναλαμβάνουν και την χρηματοδότησή τους. Η αποπληρωμή του κόστους θα γίνεται με την οικονομική εκμετάλλευση των έργων για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Έτσι όχι μόνο περιορίζονται οι δημόσιες δαπάνες και εκτελούνται μεγάλα δημόσια έργα, αλλά και εντείνεται η ζήτηση ελληνικών βιομηχανικών προϊόντων και περιορίζεται η ανεργία.

— Το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων θα συμβάλει και αυτό σε μεγάλες εξοικονομήσεις.

Η εκρηκτική διόγκωση των δημοσίων δαπανών θεωρείται από την Ν.Δ. ως το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα σήμερα. Αυτή ακριβώς η διόγκωση κατέστησε αναγκαία την υπέρμετρη φορολογική επιβάρυνση και οδήγησε στα χαώδη ελλείμματα. Μικρή ή μεγαλύτερη συρρίκνωση του δημοσιονομικού ελλείμματος θα ήταν, με τα σημερινά δεδομένα, χωρίς πρακτικό αποτέλεσμα, αν επρόκειτο να έχουμε αύξηση των δημοσίων δαπανών και μεγαλύτερη αύξηση της φορολογίας. Αυτός ακριβώς ο συνδυασμός φαίνεται σήμερα να ανατρέπει τους κυβερνητικούς στόχους για χαμηλότερο ρυθμό πληθωρισμού, μείωση του εξωτερικού ελλείμματος και ανάκαμψη, παρά τη «συγκράτηση» του δημοσιονομικού ελλείμματος την τελευταία διετία.

Β' Φορολογικές μεταρρυθμίσεις

Η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί βαθειά τομή στο φορολογικό σύστη-

μα με σειρά μεταρρυθμίσεων στην άμεση και την έμμεση φορολογία. Αυτές οι ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις στηρίζονται όχι μόνο στις εσωτερικές, επιτακτικές πλέον, ανάγκες αλλά και στις εντυπωσιακές εξελίξεις που σημειώνονται διεθνώς στον τομέα αυτό.

Το ισχύον φορολογικό καθεστώς αποτελεί, όπως είναι γνωστό, προϊόν αποσπασματικής συρραφής ρυθμίσεων, οι οποίες επεβλήθησαν κατά καιρούς υπό την πίεση εξαιρετικών καταστάσεων και επειγουσών αναγκών. Οι όποιες μεταβολές υπαγορεύονταν, επομένως, από καθαρά ταμειευτικές σκοπιμότητες και αγνοούσαν αναπτυξιακές ή κοινωνικές διαστάσεις. Έτσι το φορολογικό σύστημα κατέληξε να είναι άδικο, αντιορθολογικό, οικονομικά αναποτελεσματικό, νομικά δαιδαλώδες και διαχειριστικά δύσκαμπτο. Παρεμβάλλει πληθώρα προσκομμάτων στην παραγωγική διαδικασία και λειτουργεί ως τροχοπέδη στην προσπάθεια για ανάκαμψη και ανάπτυξη. Σήμερα το φορολογικό σύστημα έχει περιορισθεί στον ρόλο της ταμειακής στηρίξεως ενός σπάταλου και αδηφάγου κράτους. Απόδειξη η πρωτοφανής διόγκωση της φορολογικής επιβαρύνσεως της οικονομίας στην τελευταία πενταετία.

Ούτε όμως αυτή την λειτουργία του προμηθευτή εσόδων για τις ανάγκες του σπάταλου κράτους μπορεί να εξασφαλίσει το φορολογικό σύστημα, αφού αποτελεί τμήμα μιας συνολικά λαθεμένης οικονομικής πολιτικής. Η επίσημη και επίμονα καλλιεργούμενη εχθρότητα του ΠΑΣΟΚ προς την ιδιωτική επιχείρηση ώθησε υπερβολικά μεγάλο ποσοστό συναλλαγών στην «ασφάλεια» της παραοικονομίας. Αφού ήταν αβέβαιο το μέλλον κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας και αφού δεν επιτρεπόταν να υπάρχουν επιχειρηματικές προοπτικές που δεν θα προσέκρουαν κάποια στιγμή στην «δημοσιοποίηση», η επιχειρηματική λογική της συνεχούς ανάπτυξης αντικαταστάθηκε από την λογική της συσσώρευσης στον συντομότερο δυνατό χρόνο των όσο το δυνατόν περισσότερων κερδών. Η απόκρυψη εισοδήματος, άρα και η μη φορολόγησή του, υπήρξε η λογική συνέπεια της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Το αποτέλεσμα ήταν η απώλεια τεραστίων φορολογικών εσόδων από το κράτος και η υπερφορολόγηση των μισθωτών για να καλυφθούν τα κενά. Η αποκατάσταση του ελεύθερου επιχειρηματικού κλίματος θα εξαφανίσει αυτά ακριβώς τα αίτια που γέννησαν την εκτεταμένη παραοικονομία και θα επιτρέψει ορθές ρυθμίσεις του φορολογικού συστήματος με αναπτυξιακά και κοινωνικά κριτήρια.

Οι φορολογικές μεταρρυθμίσεις που πρόκειται να εφαρμόσει ως κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία θα ενθαρρύνουν την ανάληψη παραγωγικών πρωτοβουλιών με την ενίσχυση των κινήτρων για εργασία, αποταμίευση και επένδυση. Προβλέπονται τα εξής:

— Η διόρθωση των ατελειών του ισχύοντος φορολογικού συστή-

ματος με την κατάργηση όλων των ρυθμίσεων που έχουν αντιαναπτυξιακό ή κοινωνικά άδικο χαρακτήρα.

- Η απλούστευση των φορολογικών διατάξεων για τον περιορισμό του κοινωνικού και του δημοσιονομικού κόστους.

- Η μεταφορά φορολογικών αρμοδιοτήτων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ώστε όχι μόνο να αποκτήσει πολιτική και οικονομική αυτοτέλεια, αλλά και να προσαρμοσθεί η φορολογία στην πραγματική φοροδοτική ικανότητα.

- Η σταδιακή εναρμόνιση της φορολογίας προς τα ισχύοντα στην Κοινότητα, όχι απλώς ως «παθητική προσαρμογή» στις ανάγκες της μεγάλης εσωτερικής αγοράς, αλλά ως γνήσιος εκσυγχρονισμός ενός συστήματος με απαρχαιωμένες δομές.

Τα μέτρα με τα οποία επιδιώκονται οι σκοποί της φορολογικής πολιτικής και τα οποία λόγω της κρισιμότητας της σημερινής δημοσιονομικής καταστάσεως της χώρας θα κλιμακωθούν σε διάστημα δύο ετών περιλαμβάνουν:

- **Ουσιαστική ελάφρυνση της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων.** Το αφορολόγητο όριο αυξάνεται γενναία και ευθυγραμμίζεται για όλους τους φορολογούμενους, ανεξάρτητα από την πηγή κτήσεως του εισοδήματος. Ο μέγιστος φορολογικός συντελεστής κατέρχεται από 63% σε 48%, δηλαδή μειώνεται κατά 25%. Πολύ πιο σημαντική είναι η μείωση που αντιστοιχεί στα χαμηλότερα εισοδήματα, όπου φθάνει μέχρι και 100%. Φορολογούμενος με σύζυγο και δύο παιδιά δεν φορολογείται για εισόδημα μικρότερο του 1.200.000 δρχ.

- Για την απλούστευση της φορολογίας εισοδήματος ο αριθμός των φορολογικών κλιμακίων θα μειωθεί από 19 σε 5.

- Θα καταργηθεί ο φόρος επί του τεκμαρτού εισοδήματος από ιδιοκατοίκηση.

- Θα καταργηθούν οι σωρευτικές επιβαρύνσεις που συνεισπράττονται στα πλαίσια του κυρίου φόρου εισοδήματος, όπως ο συμπληρωματικός φόρος (2-4%) στο εισόδημα από εκμίσθωση οικοδομών και γαιών.

- Οι συντελεστές **φορολογίας των διανεμομένων και αδιανεμήτων κερδών** (φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων) μειώνονται δραστηρικά και επί πλέον εξισώνονται. Συγκεκριμένα οι συντελεστές κατέρχονται στο 30% για τα κέρδη των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο εταιρειών και στο 35% για τα κέρδη των μη εισηγμένων.

- Για τα μερίσματα των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο μετοχών προαυξάνεται το αφορολόγητο όριο σε 40.000 δρχ. κατά μέτοχο εφ' όσον το μέρισμα προέρχεται από την ίδια εταιρεία και σε 200.000 δρχ. συνολικά εφ' όσον το μέρισμα προέρχεται από περισσότερες εταιρείες.

— Επεκτείνεται η βάση του **Φόρου Προστιθέμενης Αξίας** ώστε να περιλάβει αγαθά και υπηρεσίες στα οποία επιβάλλονται σήμερα ειδικοί φόροι καταναλώσεως. Η επέκταση της βάσεως θα αφορά, κυρίως, τα αγαθά και τις υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται ως παραγωγικές εισροές (καύσιμα, τραπεζικές υπηρεσίες) από τις επιχειρήσεις, προκειμένου να ενισχυθεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα της εγχώριας παραγωγής. Σχεδιάζεται επίσης η βαθμιαία ενσωμάτωση των φόρων υπέρ τρίτων στον ΦΠΑ.

— Θα καταργηθεί ο φόρος ακίνητης περιουσίας στο επίπεδο του κράτους. Η αρμοδιότητα επιβολής φόρου της κατηγορίας αυτής μεταβιβάζεται αποκλειστικά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η ευχέρεια συνδέσεως του εσόδου αυτού με το όφελος από τις παρεχόμενες υπηρεσίες του Δήμου ή της Κοινότητας το μετατρέπει κατ' ουσίαν σε τέλος. Το γενικό πλαίσιο που θα καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις επιβολής φόρων της μορφής αυτής θα θεσπισθεί από το κράτος.

— Στον ΦΠΑ θα γίνει ανακατανομή των αγαθών και των υπηρεσιών που φορολογούνται με διαφορετικούς συντελεστές, ώστε η νέα κατανομή να ανταποκρίνεται στις πραγματικές κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες.

— Στον φόρο κληρονομιών θα μειωθούν από πέντε σε τρεις οι κατηγορίες των φορολογικών κλιμάκων και θα αυξηθούν σημαντικά τα απαλλασσόμενα έσοδα. Θα μειωθούν οι ανώτατοι φορολογικοί συντελεστές και θα περιορισθεί ο αριθμός των κλιμακίων σε 10.

Γ' Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί

Στο χώρο των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών η Νέα Δημοκρατία σχεδιάζει καινοτόμες ρυθμίσεις, με τις οποίες θα αναμορφωθεί εκ βάθρων το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας τους. Αυτό το νέο πλαίσιο περιορίζει τον ρόλο του Κράτους στην προδιαγραφή βασικών κατευθυντήριων γραμμών, στις οποίες θα οφείλουν να προσαρμόζονται οι Επιχειρήσεις. Οι κατευθύνσεις θα αφορούν κυρίως την τιμολογιακή και την επενδυτική πολιτική, τους χρηματοοικονομικούς στόχους, το κοινωνικό ποσοστό προεξοφλήσεως, την διαδικασία αξιολογήσεως εναλλακτικών προγραμμάτων επενδύσεων και την κάλυψη από τον Κρατικό Προϋπολογισμό του κόστους από την ασκούμενη κοινωνική και οικονομική πολιτική. Θα τερματισθούν οι συνεχείς και άσκοπες παρεμβάσεις του κράτους και οι διοικήσεις των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών, η στελέχωση των οποίων θα παύσει πλέον να υπηρετεί κομματικές σκοπιμότητες, θα μπορέσουν να εφαρμόσουν στην επιχειρηματική λειτουργία ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Η κρατική εποπτεία μετατρέπεται έτσι από προληπτική σε κα-

τασταλτική και αφήνονται μεγάλα περιθώρια πρωτοβουλιών στις ίδιες τις επιχειρήσεις. Οι μεταβολές αυτές θα αυξήσουν αισθητά την αποδοτικότητα των επιχειρήσεων.

Εφ' όσον ο δημόσιος τομέας της οικονομίας θα σέβεται την αρχή της αποτελεσματικότητας, τόσο σε ό,τι αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρει, όσο και σε ό,τι αφορά την οικονομική αυτοδυναμία του, μοναδική φροντίδα της εποπτεύουσας πολιτικής εξουσίας θα είναι η στελέχωση αυτών των επιχειρήσεων με πρόσωπα ικανά. Μόνον έτσι θα καταστεί δυνατή η αποδοτική λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων μέσα στο εθνικοοικονομικό σύστημα του οποίου αποτελούν αναπόσπαστο και πολύτιμο τμήμα.

Η πλήρης διαφάνεια της διαχείρισεως των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών θα εξασφαλισθεί με την καθολική υπαγωγή τους στον έλεγχο της Βουλής.

Το σημερινό απαράδεκτο καθεστώς του διαχωρισμού της δημοσιονομικής διαχείρισεως σε ελεγχόμενη από την Βουλή μερίδα εισπράξεων και πληρωμών με την κατάθεση του γενικού προϋπολογισμού και σε ανεξέλεγκτες οικονομικές δραστηριότητες τερματίζεται. Η διαχείριση των δημοσίων επιχειρήσεων, με ετήσια ελλείμματα ίσα περίπου με αυτά του κρατικού προϋπολογισμού, πρέπει να βρίσκεται υπό τον διαρκή έλεγχο της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Δεν είναι επιτρεπτή η επιβίωση αυτής της ιδιότυπης όσο και επικίνδυνης παραδημοσιοοικονομίας.

7. ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Το τραπεζικό σύστημα και η κεφαλαιαγορά με τη σημερινή μορφή τους δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις και στις συνθήκες μιας ελεύθερης, ανταγωνιστικής και αναπτυσσόμενης οικονομίας. Σήμερα οι Τράπεζες μονοπωλούν τη χρηματοδότηση της οικονομίας μέσα στα ασφυκτικά πλαίσια που καθορίζει η Τράπεζα της Ελλάδος με κύριο στόχο την εξασφάλιση προνομιακής χρηματοδότησεως του αντιπαραγωγικού δημόσιου τομέα σε βάρος των καταθετών και της οικονομίας. Η κεφαλαιαγορά λειτουργεί σε υποτυπώδες επίπεδο και αδυνατεί να καλύψει στοιχειώδεις ανάγκες της οικονομίας σε κεφάλαια.

Εν όψει αυτής της αρνητικότητας, αλλά και της επιτακτικής ανάγκης να τονωθεί η ανταγωνιστικότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος – ανάγκης που προκύπτει από τη συμφωνημένη για το 1992 ενοποίηση της αγοράς των χωρών της ΕΟΚ – η Νέα Δημοκρατία είναι αποφασισμένη να προχωρήσει στην εξυγίανσή του και στην προσαρμογή του στα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Κεντρική επιδίωξη είναι η τόνωση της αποταμιευτικής λειτουργίας και η πιο ορθολογική διοχέτευση των συγκεντρωμένων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα αποταμιεύσεων στους διάφορους παραγωγικούς κλάδους, ώστε να προωθείται αποτελεσματικά η παραγωγική διαδικασία. Αυτό θα επιτευχθεί με την πλήρη απελευθέρωση της τραπεζικής λειτουργίας και με την αποφασιστική ανάπτυξη ανταγωνιστικών αγορών χρήματος και κεφαλαίου.

Για τον σκοπό αυτό το τραπεζικό σύστημα θα απαλλαγεί από το σημερινό πλαίσιο περιορισμών, ελέγχων και διοικητικών ρυθμίσεων που θεσμοθετεί η Τράπεζα της Ελλάδος προκαθορίζοντας τα επίπεδα των επιτοκίων και τους λοιπούς όρους καταθέσεων, πιστώσεων και δεσμεύσεων. Το ρόλο αυτό θα αναλάβουν οι λειτουργίες της αγοράς, που θα αφεθούν ελεύθερες να καθορίζουν αυτόματα το κόστος, την κατεύθυνση και την κατανομή των ρευστών αποταμιεύσεων και των τραπεζικών πιστώσεων.

Παράλληλα θα επιδιωχθεί η ανάπτυξη αποτελεσματικής κεφαλαιαγοράς με σειρά νομοθετικών και φορολογικών ρυθμίσεων που θα αποσκοπούν κυρίως στην αναμόρφωση του θεσμού της Α.Ε. ώστε να γίνει πραγματικά πολυμετοχική και ανώνυμη και στην αποφασιστική τόνωση της προσφοράς και της ζήτησης ενός δραστικά διευρυμένου φάσματος εμπορευσίμων χρεογράφων.

Τα μέτρα που θα ληφθούν προς τις κατευθύνσεις αυτές είναι τα εξής:

- Πλήρης απελευθέρωση των επιτοκίων των τραπεζικών καταθέσεων και πιστώσεων.

- Κατάργηση του εκτεταμένου πλέγματος δεσμεύσεων, αποδεσμεύσεων και υποχρεωτικών τοποθετήσεων των διαθεσίμων των τραπεζών και διατήρηση μόνο του διεθνούς θεσμού των υποχρεωτικών καταθέσεων στην Κεντρική Τράπεζα (Primary Reserve Requirements) για τον έλεγχο της ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος.

- Απελευθέρωση όλων των τραπεζικών εργασιών από τους διοικητικούς περιορισμούς που ισχύουν σήμερα.

- Ενθάρρυνση της δημιουργίας νέων μεσολαβητικών οργανισμών και εμπλουτισμός της αγοράς με νέα όργανα για την προσέλκυση αποταμιεύσεων.

- Απόδοση ελευθερίας στα ασφαλιστικά ταμεία και στις ασφαλιστικές εταιρείες να επενδύουν τα διαθέσιμά τους όπως νομίζουν επωφελέστερα.

- Ανεξαρτητοποίηση της Τράπεζας της Ελλάδος από την εκάστοτε κυβέρνηση και προσαρμογή της στο βασικό ρόλο ελεγκτού της ρευστότητας της οικονομίας με τα κλασικά μέσα του προεξοφλητικού επιτοκίου, της ανοικτής αγοράς και των υποχρεωτικών καταθέσεων των τραπεζών.

- Απλούστευση της διαδικασίας ιδρύσεως νέων τραπεζών και επεκτάσεως των υφισταμένων.

Στο πλαίσιο των αναμορφώσεων αυτών το Δημόσιο θα πάψει να δανείζεται με προνομιακούς όρους από το τραπεζικό σύστημα. Θα προσφεύγει για τις δανειακές του ανάγκες στην ελεύθερη αγορά και παράλληλα θα απαγορευθεί η αδιαφανής χρηματοδότησή του από την Τράπεζα της Ελλάδος με προκαταβολές ή άλλες μεθοδεύσεις. Από τις δραστηριότητες που επιδοτεί σήμερα το τραπεζικό σύστημα (Γεωργία, Βιοτεχνία, Στέγαση κ.λπ.), το Δημόσιο θα αναλάβει τη διαφανή και άμεση ενίσχυση μέσω του προϋπολογισμού εκείνων που θα κρίνει η οικονομική πολιτική ενισχύσιμες.

Ο συνδυασμός των μέτρων αυτών θα οδηγήσει:

- Στην παραγωγικότερη κατανομή των διαθεσίμων πιστωτικών μέσων σε συνάρτηση με τις πραγματικές ανάγκες της οικονομίας, όπως θα τις προσδιορίζει η ελεύθερη αγορά.

- Στην ανάπτυξη του υγιούς ανταγωνισμού στο τραπεζικό σύστημα, στην αύξηση της εξωστρέφειάς του και στη συμπίεση του κόστους της τραπεζικής λειτουργίας.

- Στη δυνατότητα χρηματοδότησεως όλων των Ελλήνων από όλες τις τράπεζες για όλους τους σκοπούς. Τούτο έχει καθοριστική σημασία ιδιαίτερα για δραστηριότητες όπως η γεωργία, η καταναλωτι-

κή και στεγαστική πίστη και το εμπόριο.

— Στον ευχερέστερο δανεισμό των νέων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αφού οι εμπράγματα ασφάλειες θα ατονήσουν μετά την απελευθέρωση όλων των όρων δανεισμού και την αποκατάσταση συνθηκών ελεύθερου ανταγωνισμού στο τραπεζικό σύστημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑ

Η δημιουργία ουσιαστικής αγοράς χρήματος και κεφαλαίου αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της διαδικασίας για την ανάπτυξη ενός ελεύθερου και ανταγωνιστικού χρηματοπιστωτικού συστήματος. Οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις συγκλίνουν στην τόνωση της προσφοράς υγιών εμπορευσίμων τίτλων και στη λειτουργική επάρκεια και αποτελεσματικότητα των χρηματιστηριακών μηχανισμών.

Η διεύρυνση του αντικειμένου των χρηματιστηριακών συναλλαγών, πέρα από την αυτόματη σύνδεσή της με την εξυγίανση και ανάπτυξη της οικονομίας, προωθείται κατ' αρχήν από την ίδια τη διαδικασία απελευθερώσεως της τραπεζικής λειτουργίας και την εμπέδωση συνθηκών ελεύθερου ανταγωνισμού στο τραπεζικό σύστημα. Ειδικότερα:

— Ενισχύεται αυτόματα η προσφορά τίτλων με την απαλλαγή των τραπεζών από την υποχρέωση για άνετη και ευνοϊκή δανειοδότηση των δημοσίων επενδύσεων και μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση των βιομηχανικών και άλλων επενδύσεων. Οι ρυθμίσεις αυτές οδηγούν στη στροφή δημοσίου και ιδιωτών προς την ελεύθερη αγορά για την ανταγωνιστική άντληση κεφαλαίων με την έκδοση ποικιλίας ελκυστικών τίτλων (ομόλογα, έντοκα γραμμάτια κ.λπ.) προσαρμοσμένων από άποψη μορφής και διάρκειας στις λειτουργικές ανάγκες των φορέων της προσφοράς (Δημόσιο, Δημόσιες Επιχειρήσεις, Πιστωτικοί Οργανισμοί, Ιδιωτικές μονάδες).

— Στην ίδια κατεύθυνση αλλά και στην προσέλκυση της ζήτησής τους τίτλων επενεργούν τα προβλεπόμενα μέτρα τόσο για τη δημιουργία ειδικευμένων οργανισμών διαθέσεως τίτλων όσο και για την αύξηση του αριθμού των εταιρειών Χαρτοφυλακίου και Αμοιβαίων Κεφαλαίων. Αυτά τα μέτρα θα συντελέσουν αποτελεσματικά στην ανάπτυξη όλων των μορφών της κεφαλαιαγοράς.

— Κεντρικό ρόλο στην ενίσχυση προσφοράς και ζήτησης θα παίξει εκτός από την φορολογική πολιτική, η επέκταση του Χρηματιστηρίου σε όλη την Ελλάδα και η ίδρυση ημιεπισήμων αγορών στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Έτσι το Χρηματιστήριο θα καθιερωθεί ως πρωτεύουσα και δευτερεύουσα αγορά χρήματος και κεφαλαίων και συγχρόνως θα συντελέσει στην ανάπτυξη του θεσμού των πολυμετοχικών εταιρειών, ώστε η ιδιοκτησία των επιχειρήσεων να μην εί-

και προνόμιο των ολίγων.

- Η ενημέρωση και πληροφόρηση των επενδυτών από το Χρηματιστήριο θα καταστεί άμεση και πλήρης για όλους τους ενδιαφερόμενους με την εισαγωγή της μηχανογράφησης και της επικοινωνιακής τεχνολογίας (Quoting Machine).

- Η Χρηματαγορά θα εμπλουτισθεί με νέους τίτλους ιδιωτικών και δημοσίων επιχειρήσεων (υποσχετικά γραμμάτια εγγυημένα από Τράπεζες και Ασφαλιστικές Εταιρείες ή ανεγγύητα, πιστοποιητικά καταθέσεων και άλλα επιχειρηματικά χρεόγραφα) και θα προωθηθεί η ανάπτυξη της κτηματαγοράς.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Σήμερα η διακίνηση συναλλάγματος από τις συναλλαγές μας με το εξωτερικό, εμπορικές και άδηλες, έχει πάρει τέτοια έκταση, ώστε η αξία τους να πλησιάζει το ύψος του εθνικού εισοδήματος.

Με τις συνθήκες αυτές οι συναλλαγματικοί περιορισμοί δεν μπορούν, στην πραγματικότητα, να είναι αποτελεσματικοί. Οι εφαρμοζόμενοι μηχανισμοί συναλλαγματικών ελέγχων το μόνο που πετυχαίνουν είναι να κλονίζουν την εμπιστοσύνη στη δραχμή και να διώχνουν στο εξωτερικό ή να αποθαρρύνουν τον επαναπατρισμό τεραστίων ποσών συναλλάγματος.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι η θεμελίωση ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού χρηματοπιστωτικού συστήματος στο πλαίσιο μιας ελεύθερης και ανταγωνιστικής οικονομίας συμπορεύεται αναγκαστικά με ελεύθερο συναλλαγματικό καθεστώς. Αυτό σε τελική ανάλυση σημαίνει πλήρη μετατρεψιμότητα της δραχμής απέναντι στα ξένα συναλλάγματα.

Η Νέα Δημοκρατία θα απελευθερώσει τη διακίνηση συναλλάγματος. Αμέσως μετά την ανάληψη της εξουσίας θα αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις για την ένταξη της δραχμής στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύστημα προκειμένου να καταργηθούν όλοι οι συναλλαγματικοί περιορισμοί.

Η απελευθέρωση του συναλλάγματος θα δώσει τη σιγουριά που αποζητούν οι καταναλωτές, οι επενδυτές και οι επιχειρηματίες, θα προφυλάξει το εθνικό μας νόμισμα από τους σημερινούς κλυδωνισμούς και θα ενισχύσει την εμπέδωση κλίματος εμπιστοσύνης. Οι ευνοϊκές συνέπειες από τη συναλλαγματική απελευθέρωση θα είναι, οπωσδήποτε:

- Η ενίσχυση της εισροής συναλλαγματικών πόρων και η αύξηση των καταθέσεων σε συνάλλαγμα.

- Η αύξηση των επενδύσεων σε εξαγωγικές βιομηχανίες και σε

υπηρεσίες υψηλής τεχνολογίας που θα βασίζονται στο ανεπτυγμένο ανθρώπινο δυναμικό της χώρας.

— Η εξέλιξη της Ελλάδος σε τραπεζικό, ασφαλιστικό, ναυτιλιακό και πληροφοριακό κέντρο διεθνούς ακτινοβολίας, ιδιαίτερα στο χώρο της Μέσης Ανατολής.

Η απελευθέρωση του τραπεζικού συστήματος και του συναλλάγματος θα έχει εκτεταμένες ευεργετικές επιδράσεις, αφού στο κυκλοφοριακό της οικονομίας θα αποκατασταθεί η φυσική ροή και η υγεία.

Η ελληνική Οικονομία θα αρχίσει να δουλεύει ελεύθερα και δημιουργικά. Οι ίσες ευκαιρίες στο ξεκίνημα και ο ανταγωνισμός που θα καταλύσει τα σημερινά μονοπώλια και ολιγοπώλια θα θέσουν τέρμα στα σημερινά προνομιακά συστήματα που χωρίζουν τους Έλληνες σε προστάτες και προστατευόμενους και μετατρέπουν το κράτος σε εξάρτημα του κομματικού μηχανισμού.

8. ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ, ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ

Α' ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Η δραστική τόνωση των παραγωγικών επενδύσεων αποτελεί πρωταρχική και κρίσιμη προϋπόθεση για την ουσιαστική νομισματική εξισορρόπηση και τη δρομολόγηση της οικονομίας σε σταθερή αναπτυξιακή πορεία. Γι' αυτό η αποφασιστική ανάκαμψη και η ποιοτική βελτίωση της επενδυτικής δραστηριότητας είναι βασικός σκοπός του οικονομικού προγράμματος της Ν.Δ.

Η άμεση και συνεπής εφαρμογή της φιλελεύθερης οικονομικής μας πολιτικής είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσει στην αποκατάσταση κλίματος εμπιστοσύνης των αποταμιευτών και των επενδυτών και στη βελτίωση της αποδοτικότητας των επιχειρηματικών κεφαλαίων. Έτσι θα διευρυνθούν αποφασιστικά οι επενδυτικές πρωτοβουλίες, από το εσωτερικό και το εξωτερικό. Με σκοπό την καλύτερη αξιοποίηση του θετικού επενδυτικού κλίματος που η άνοδος της Ν.Δ. στην εξουσία θα εξασφαλίσει, προβλέπονται οι εξής ρυθμίσεις:

- Θα αρθούν τα κάθε μορφής θεσμικά και διοικητικά αντικίνητρα για την επενδυτική και γενικότερα την επιχειρηματική δραστηριότητα. Τα αντικίνητρα αυτά συνεπάγονται σήμερα σημαντικό ιδιωτικό και κοινωνικό κόστος.

- Θα εξασφαλισθεί ένα ευέλικτο και αποτελεσματικό πλέγμα κινήτρων τουλάχιστον ισοδύναμο με τα αντίστοιχα των ανταγωνιστριών μας χωρών. Στο πλέγμα αυτό θα ενταχθούν όλα τα θετικά στοιχεία από τη διεθνή εμπειρία, προσαρμοσμένα στις ιδιαιτερότητες της ελληνικής οικονομίας και στην πιεστική ανάγκη για αποφασιστική αναβάθμιση της ανταγωνιστικότητας της παραγωγής μας.

Βασικές αρχές που θα διέπουν την πολιτική μας κινήτρων είναι:

- Δραστικός περιορισμός των επεμβάσεων στους μηχανισμούς της αγοράς και στις επιχειρηματικές επιλογές.

- Ελαχιστοποίηση του διαχειριστικού κόστους και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των σχετικών μηχανισμών.

- Πλήρης διαφάνεια και συνεχής διαφώτιση του κοινού για τα κίνητρα και τις διαδικασίες τους.

Βασικά η άμεση πολιτική μας στον τομέα των κινήτρων θα στηριχθεί στον υπάρχοντα νόμο 1262/1982, που όμως θα αναμορφωθεί ως προς τα σημεία που αποδεδειγμένα λειτούργησαν ανασταλτικά στις

επενδυτικές πρωτοβουλίες, ενώ παράλληλα δημιουργήσαν στρεβλώσεις στη λειτουργία των αγορών. Ειδικότερα οι διατάξεις του Ν. 1262/82 που θα αναμορφωθούν αμέσως αφορούν:

- Τη συμμετοχή του κράτους στο μετοχικό κεφάλαιο επιχειρήσεων. Η ρύθμιση αυτή δεν έχει θέση σ' ένα φιλελεύθερο σύστημα οικονομίας, γι' αυτό θα καταργηθεί.

- Τη διακριτική μεταχείριση ορισμένων κατηγοριών φορέων. Και αυτές οι διατάξεις θα καταργηθούν, αφού αντιστρατεύονται το θεσμό των ίσων όρων ανταγωνισμού.

- Τον αποκλεισμό της περιοχής Α από τις ενισχύσεις. Θα επεκταθούν και στην περιοχή Α οι ενισχύσεις για τεχνολογικό εκσυγχρονισμό των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων που δεν είναι οικονομικά δυνατή η μετεγκατάστασή τους. Παράλληλα θα ενισχυθούν οι επενδύσεις που προωθούν αποτελεσματικά την προστασία του περιβάλλοντος.

Στο πλαίσιο της πολιτικής για την προώθηση των επενδύσεων, προβλέπονται οι εξής γενικότερης σημασίας ρυθμίσεις:

- **Ενίσχυση των μηχανισμών για την αξιολόγηση και την προώθηση επενδυτικών σχεδίων.** Θα δημιουργηθεί ανεξάρτητος κεντρικός φορέας με μορφή Α.Ε., τεχνοκρατική δομή και διαφανή λειτουργία, απαλλαγμένος από πολιτικές επεμβάσεις. Θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην κατανομή του έργου μεταξύ κέντρου και περιφέρειας, καθώς και στη μεθόδευση της μεταφοράς προς τις τοπικές υπηρεσίες υψηλής ποιότητας υλικού για την ενημέρωση και τον προσανατολισμό των υποψηφίων επενδυτών.

- **Σημαντική απλοποίηση των διαδικασιών υποβολής, εγκρίσεως και προώθησεως επενδυτικών σχεδίων.** Οι διαδικασίες αυτές σήμερα αποτελούν σοβαρά αντικίνητρα. Με την απλούστευσή τους θα προσελκυθεί μεγάλος αριθμός επιδόξων επενδυτών, που σήμερα αποθαρρύνονται.

- Αναθεώρηση του διαχωρισμού της χώρας σε γεωγραφικές περιοχές κινήτρων και αναδιάρθρωση των κλάδων της βιομηχανίας σε κατηγορίες ενισχύσεων με σκοπό να απλουστευθεί το σύστημα και να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητά του.

- Θέσπιση ουσιαστικών και αποτελεσματικών κινήτρων για συγχωνεύσεις.

- Απελευθέρωση της διαδικασίας για αγορά τεχνολογίας.

- Θέσπιση νέας μορφής εταιρείας αμοιβαίων κεφαλαίων για τη δημιουργία μικρομεσαίων επιχειρήσεων τεχνολογικής αιχμής.

- Αναμόρφωση του σημερινού φορέα σε ένα αποτελεσματικό φορέα ενισχύσεων των μικρών επιχειρήσεων.

- Αξιοποίηση του θεσμού της Ανώνυμης Εταιρείας, ώστε να γίνει

πραγματικά πολυσυμμετοχική.

- Ενίσχυση της έρευνας και της ανάπτυξης τεχνολογίας από τον ιδιωτικό τομέα.

- Βελτίωση των Ν. 80 και 3078 για να προσελκυθούν και πάλι δραστηριότητες από τις χώρες εκτός ΕΟΚ.

- Σαφής και έγκαιρη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών ή αρχαιολογικών περιορισμών και έμφαση στα μέτρα για τον περιορισμό της ρυπάνσεως.

- Σαφής καθορισμός των περιοχών όπου απαγορεύεται η εγκατάσταση βιομηχανίας. Καθορισμός βιομηχανικών και βιοτεχνικών ζωνών, ιδίως μέσα στις αστικές περιοχές.

- Απλούστευση και επιτάχυνση όλων των διαδικασιών για εγκατάσταση και λειτουργία βιομηχανιών και βιοτεχνιών.

- **Ενίσχυση της κεφαλαιαγοράς με φορολογικά και άλλα κίνητρα.** Πιστεύουμε ότι η ευρύτατη λαϊκή συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο των επιχειρήσεων έχει πολλά να προσφέρει στην οικονομία και στο κοινωνικό σύνολο και γι' αυτό θα ενισχυθεί με όλα τα μέσα.

- **Αναμόρφωση της οικείας φορολογικής νομοθεσίας** με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητάς της. Αυτό θα επιτευχθεί με την αντικειμενικοποίηση, την απλούστευση και την απαλλαγή της από διατάξεις – αντικίνητρα που αποδυναμώνουν τις επενδυτικές τάσεις. Η κωδικοποίηση και παγίωση του συστήματος σε απλές και εφαρμόσιμες διατάξεις θα περιορίσει τα συχνά κρούσματα αυθαιρεσίας των φορολογικών αρχών και αντιδικιών τους με τους φορολογούμενους.

Σχετικά προβλέπεται:

- Καθιέρωση προαιρετικής αυτόματης αναπροσαρμογής των παγίων περιουσιακών στοιχείων των επιχειρήσεων με μειωμένο φορολογικό συντελεστή.

- Απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος των αδιανέμητων κερδών των επιχειρήσεων, εφ' όσον διατίθενται για τη δημιουργία παραγωγικών επενδύσεων εντός διετίας. Η ρύθμιση αυτή θα έχει πενταετή διάρκεια.

Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στην ανάγκη αναπροσελκύσεως του ξένου επιχειρηματικού κεφαλαίου για βιομηχανικές επενδύσεις στη χώρα στο πλαίσιο της προγραμματισμένης για το 1992 ενοποίησης της αγοράς των χωρών - μελών της ΕΟΚ. Η ενίσχυση της διαδικασίας για τον εκσυγχρονισμό των παραγωγικών εγκαταστάσεων και την εισαγωγή προηγμένης τεχνολογίας από το εξωτερικό είναι πρώτης προτεραιότητας στόχος στο πλαίσιο των εξελίξεων στους κόλπους της Ε.Ο.Κ.

Γι' αυτό το λόγο κρίνεται επιβεβλημένη η προώθησή της με όλα τα διαθέσιμα μέσα στα οποία περιλαμβάνονται η δραστηριοποίηση των πρεσβειών μας στο εξωτερικό, η κινητοποίηση ειδικών φορέων και η εισαγωγή νέων διαδικασιών και μεθόδων για την προσέγγιση, την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση των επενδυτών του εξωτερικού.

Β' ΕΞΑΓΩΓΕΣ

Η πολιτική που ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ στις εξαγωγές είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Οι συνεχείς υποτιμήσεις και η διολίσθηση της δραχμής και η καθήλωση των αμοιβών των εργαζομένων που καθιέρωσε το ΠΑΣΟΚ δεν οδηγούν μακροχρόνια στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την αύξηση των εξαγωγών που είναι βασική προϋπόθεση για να εξέλθει η οικονομία από την κρίση και να επιτύχει ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Η αναζωογόνηση των επενδύσεων και ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός της παραγωγής που προβλέπει το Πρόγραμμά μας θα βελτιώσουν ασφαλώς την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, τόσο στην εγχώρια όσο και στην εξωτερική αγορά. Ωστόσο η κρίσιμη σημασία της εξαγωγικής επεκτάσεως για την ανάπτυξη της οικονομίας και τη βελτίωση της συναλλαγματικής μας θέσεως επιβάλλει τη θέσπιση ειδικών μέτρων. Τα μέτρα αυτά θα είναι ανάλογα με εκείνα τα οποία έχουν υιοθετήσει οι ανταγωνίστριες χώρες και δεν θα αντιτίθενται προς τις συμβατικές μας υποχρεώσεις έναντι των Κοινοτικών εταιρών.

Αναφέρονται:

1. Στην άμεση επιστροφή επιβαρύνσεων του ΦΠΑ κατά την εξαγωγή.
2. Στην άμεση απαλλαγή από τον ΦΠΑ των πρώτων και βοηθητικών υλών, των υλικών συσκευασίας και των εργασιών φασόν που χρησιμοποιούν οι καθαρά ή κατά κύρια δραστηριότητα εξαγωγικές επιχειρήσεις για την παραγωγή εξαγομένων προϊόντων, όπως συνέβαινε και με τον φόρο κύκλου εργασιών.
3. Στην αύξηση του αφορολόγητου ποσοστού για την αντιμετώπιση των αυξημένων δαπανών για τη διείσδυση των εξαγομένων προϊόντων σε νέες αγορές.
4. Στη ριζική αναμόρφωση του σημερινού οργανισμού ασφαλίσεως εξαγωγικών κινδύνων (ΚΑΠΕ) ώστε να προσαρμοσθεί, ως προς τον τρόπο λειτουργίας και την έκταση της δραστηριότητάς του, στους αντίστοιχους ξένους οργανισμούς.

5. Στην κάλυψη από τον Οργανισμό Προωθήσεως Εξαγωγών σημαντικού μέρους των δαπανών για την προβολή προϊόντων στο εξωτερικό, για μελέτες και έρευνες ξένων αγορών, για συμμετοχή σε διεθνείς εκθέσεις εξωτερικού, για επιμόρφωση στελεχών κ.λπ.

6. Στην εισαγωγή του θεσμού των εξαγωγικών εμπορικών επιχειρήσεων.

7. Στην αναβάθμιση και δραστηριοποίηση των υπηρεσιών του εξωτερικού εμπορίου.

8. Στην απλούστευση των εξαγωγικών διαδικασιών.

Τα ειδικά αυτά μέτρα, σε συνδυασμό με την απελευθέρωση του τραπεζικού συστήματος και με τη γενικότερη εξυγίανση και τον εκσυγχρονισμό του παραγωγικού μας μηχανισμού, συνθέτουν το αναγκαίο πλαίσιο για την αύξηση των εξαγωγών με υψηλούς ρυθμούς.

Με τη δραστική τόνωση της εξαγωγικής δραστηριότητας και την αποφασιστική διεύρυνση της εισροής συναλλαγματικών πόρων και κεφαλαίων που θα επιτευχθεί με την εξυγίανση της οικονομίας και την αποκατάσταση κλίματος εμπιστοσύνης καθώς και με την εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων μας για τη ναυτιλία και τον τουρισμό, θα εξυγιανθεί το ισοζύγιο πληρωμών και θα παύσει να αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας.

9. ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι η Μικρομεσαία Επιχείρηση αποτελεί την καλύτερη εγγύηση για τη διαφύλαξη της ελεύθερης οικονομίας, την αξιοποίηση της εφευρετικότητας του Έλληνα και την πραγμάτωση της δημοκρατίας. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με την αλλοπρόσκληση πολιτική τους στη φορολογία, στην αγορανομία, στο κόστος εργασίας, έπληξαν ιδιαίτερα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που άρχισαν να πτωχεύουν κατά χιλιάδες. Η Νέα Δημοκρατία είναι αποφασισμένη να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για να επανακτήσουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις τη θέση που τους αρμόζει στην οικονομική ζωή του τόπου.

Για το σκοπό αυτό το οικονομικό μας πρόγραμμα προβλέπει εκτός από αυτά που προαναφέρθηκαν (και που αυτονόητα αφορούν και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις) ειδικότερα μέτρα όπως:

- Την απλοποίηση των διαδικασιών με τη μείωση των επιβαρύνσεων για συγχωνεύσεις, απορροφήσεις, εξαγορές κ.λπ.

- Την ενίσχυση των κλαδικών εκθέσεων για την προβολή των προϊόντων των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων. Θα δημιουργηθούν εκθετήρια και θα ενισχυθούν όλες οι εκδηλώσεις που αποβλέπουν στην εμπορική επιτυχία των βιοτεχνικών προϊόντων, ιδιαίτερα στο εξωτερικό.

- Την ενίσχυση της δημιουργίας κοινοπραγιών για τη μαζική προμήθεια πρώτων υλών ή για την οργάνωση των εξαγωγών.

- Την ενίσχυση του θεσμού της υπεργολαβίας και των συνεργασιών βιομηχανίας με Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις που δουλεύουν φασόν ή βιομηχανίες με οικοτεχνίες.

- Την ενίσχυση των αρμοδίων επιμελητηρίων και του ΕΟΜΜΕΧ προκειμένου να παρέχουν αποτελεσματική τεχνική βοήθεια.

- Την ενίσχυση του θεσμού των βιοτεχνικών κέντρων και την ανάπτυξη βιοτεχνικών περιοχών σε συνδυασμό ή και ανεξάρτητα από τις βιομηχανικές περιοχές.

Με την απελευθέρωση του τραπεζικού συστήματος θα καταστεί δυνατή η άνετη χρηματοδότηση στις βιοτεχνίες από τις Τράπεζες χωρίς τη χρονοβόρα διαδικασία των επιτροπών βιοτεχνικών δανείων.

Η επιδότηση της χρηματοδότησεως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων θα επιβαρύνει απ' ευθείας τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

10. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Κατά την περίοδο 1975-1981 έγιναν σημαντικά βήματα στη μείωση των διαφορών επιπέδου αναπτύξεως μεταξύ των μεγαλύτερων αστικών κέντρων (Αθήνα, Θεσσαλονίκη) και των λοιπών περιφερειών της χώρας. Η διαρροή του πληθυσμού της υπαίθρου σταμάτησε σχεδόν εντελώς, ενώ το εύρος των περιφερειακών ανισοτήτων μειώθηκε αισθητά. Οι ιδιωτικές παραγωγικές επενδύσεις στις περιφέρειες κατά την περίοδο αυτή εδημιούργησαν χιλιάδες νέες θέσεις απασχολήσεως με αποτέλεσμα τη δραστική μείωση της ανεργίας σ' όλες τις περιφέρειες.

Όμως η ανάληψη της εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ το 1981, η κατάργηση του αναπτυξιακού Νόμου 1116/81, η ψήφιση του ν. 1262/82 με τις γνωστές αδυναμίες του, οι επιθέσεις κατά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και η εργασιακή αναταραχή που τροφοδοτήθηκε από άστοχες και κακόβουλες ενέργειες και η ασάφεια των προθέσεων της κυβερνήσεως στο θέμα των «κοινωνικοποιήσεων» είχαν τα γνωστά ολέθρια αποτελέσματα της μακροχρόνιας επενδυτικής στασιμότητας. Έτσι καταστράφηκε το ευνοϊκό επενδυτικό κλίμα και ανακόπηκε η αναπτυξιακή πορεία των περιφερειών. Οι πραγματοποιούμενες επενδύσεις στα πλαίσια του Νόμου 1262/82 είναι ελάχιστες και κυρίως σε πολύ μικρές μονάδες. Κατά συνέπειαν η παραγωγική δομή των περιφερειών οπισθοδρομεί και η προσφορά νέων ευκαιριών απασχολήσεως είναι μηδαμινή. Παράλληλα, το κλείσιμο παραγωγικών μονάδων και η είσοδος νέων ατόμων στο εργατικό δυναμικό είχαν ως αποτέλεσμα τη διόγκωση της ανεργίας σε όλες τις περιφέρειες.

Αλλά ούτε και οι δημόσιες επενδύσεις συνέβαλαν ουσιαστικά στην περιφερειακή ανάπτυξη. Το μεγαλύτερο ποσοστό τους δαπανήθηκε σε μικρά έργα βιτρίνας, ενώ υστέρησαν τα παραγωγικά και τα βασικά έργα υποδομής.

Σε αντίθεση προς την επενδυτική στασιμότητα και την οικονομική οπισθοδρόμηση των περιφερειών μετά το 1981, η εισοδηματική θέση των κατοίκων τους δεν χειροτέρευσε στο βαθμό που χειροτέρευσε η θέση των κατοίκων των αστικών κέντρων. Αυτό οφείλεται στις εισπράξεις από την ΕΟΚ, που για την περίοδο 1981-87 ξεπερνούν το 1 τρισεκατομμύριο δραχμές και κατά το μεγαλύτερο ποσοστό τους διοχετεύθηκαν στην επαρχία, αντισταθμίζοντας την απώλεια εισοδήματος των κατοίκων της. Όμως, εκτός από την άμεση εισοδηματική τους επίδραση, τα έσοδα αυτά ελάχιστο αναπτυξιακό αποτέλεσμα είχαν στις περιφέρειες, διότι ούτε το κατάλληλο κλίμα υπήρξε, ούτε οι πόροι αξιοποιήθηκαν αναπτυξιακά. Ακόμη, λόγω ελλείψεως καταλλήλων προγραμμάτων και σχεδίων επενδύσεων, δεν αξιοποιήθηκαν

πόροι που θα μπορούσαν να αντληθούν επιπροσθέτως από την ΕΟΚ.

Βασική επιδίωξη της Νέας Δημοκρατίας είναι η επίτευξη ισόρροπης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξεως σε ολόκληρο τον ελληνικό γεωγραφικό χώρο, με την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση του συγκριτικού πλεονεκτήματος κάθε περιφέρειας. Η πολιτική αυτή θα ενισχύσει (και δεν θα μειώσει) το γενικό ρυθμό οικονομικής ανάπτυξεως, καθόσον οι περισσότερες περιφέρειες διαθέτουν αξιόλογους αναξιοποίητους πόρους.

Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας για την περιφερειακή ανάπτυξη εντάσσεται στα πλαίσια της αναθεωρημένης οικονομικής πολιτικής της ΕΟΚ, στο πνεύμα της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης που αποβλέπει στην ενότητα της αγοράς και στη σύγκλιση των οικονομιών. Αυτό θα συμβάλει στη γρήγορη αξιοποίηση των Κοινοτικών πόρων για την ανάπτυξη των ελληνικών περιφερειών.

Οι συγκεκριμένοι στόχοι της περιφερειακής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας είναι:

1. Αισθητή μείωση των περιφερειακών διαφορών στο επίπεδο του κατά κεφαλήν εισοδήματος με την πιό γρήγορη ανάπτυξη των περιοχών που υστερούν συγκριτικά.

2. Προσφορά ευκαιριών απασχόλησης για το γρήγορο περιορισμό και τη δραστική μείωση της ανεργίας σε όλες τις περιφέρειες.

3. Προσφορά στον πληθυσμό κοινωνικών, διοικητικών και λοιπών υπηρεσιών, κατά τρόπο ώστε να εξυπηρετείται πληρέστερα η κοινωνική του ζωή και η οικονομική του δραστηριότητα με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Τα μέτρα πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας που θα συντελέσουν στο ζωντάνεμα της υπαίθρου είναι τα παρακάτω:

- Οι επενδύσεις σε έργα υποδομής θα συνδέονται άμεσα με παραγωγικές επενδύσεις, για την ανάπτυξη του παραγωγικού δυναμικού και της απασχόλησης και για τη βελτίωση της παραγωγικότητας της οικονομίας. Προς τον σκοπό αυτό θα αξιοποιηθούν πλήρως και ορθολογικά οι Κοινοτικοί πόροι από όλες τις πηγές (Περιφερειακό Ταμείο, ΜΟΠ, Γεωργικό Ταμείο, Κοινωνικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων).

- Προτεραιότητα δίδεται στην αποπεράτωση και αξιοποίηση των ημιτελών παραγωγικών έργων ως και των έργων βασικής υποδομής των περιφερειών που συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγικότητας και της παραγωγής και στην κάλυψη βασικών κοινωνικών αναγκών.

- Ενοποίηση των αγορών στον ελληνικό χώρο με τη δημιουργία

της αναγκαίας υποδομής και δικτύων μεταφορών, συγκοινωνιών, επικοινωνίας και πληροφόρησης που θα επιτρέπουν την άμεση σύνδεση της περισσοτέρων περιφερειών χωρίς την παρεμβολή του κέντρου.

– Διοικητική αποκέντρωση με τη μεταφορά στις Νομαρχίες και στους Ο.Τ.Α. όλων των μη επιτελικών αλλά αποφασιστικών και των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων. Σε κάθε περιφέρεια θα συγκροτηθεί Συμβούλιο Περιφερειακής Αναπτύξεως. Επίσης θα ενισχυθεί και θα διευρυνθεί ο θεσμός των Νομαρχιακών Συμβουλίων. Παράλληλα θα ενισχυθούν οι υπηρεσίες στην περιφέρεια με κατάλληλο έμπειρο προσωπικό.

– Θα αποκεντρωθούν οι αναγκαίοι πόροι και θα δοθεί στην Αυτοδιοίκηση η δυνατότητα να ασκεί υπέρ των Ο.Τ.Α. αυτόνομη πολιτική ανάπτυξεως και προσελκύσεως επενδύσεων στην περιοχή τους.

– Τα έργα του ΠΔΕ θα χωριστούν σε 3 κατηγορίες:

α. Εθνικά και Περιφερειακά (διανομαρχιακά έργα).

β. Έργα νομαρχιακού επιπέδου και

γ. Τοπικά έργα.

Οι αποφάσεις για τα **πρώτα** θα λαμβάνονται κεντρικά. Για τα **δεύτερα** οι αποφάσεις θα λαμβάνονται από τα Νομαρχιακά Συμβούλια. Για τα έργα **τοπικής σημασίας** οι αποφάσεις θα λαμβάνονται από τα αρμόδια Δημοτικά ή Κοινοτικά Συμβούλια, στα πλαίσια του προϋπολογισμού τους.

– Άμεση διαπραγμάτευση της κυβερνήσεως με μεγάλους επενδυτές από το εσωτερικό ή το εξωτερικό για την προσέλκυση στις περιφέρειες μεγάλων επενδύσεων, κυρίως σε βιομηχανίες υψηλής τεχνολογίας, που θα δώσουν μεγάλη ώθηση στην ανάπτυξη και θα αποτελέσουν πόλους έλξεως και άλλων παραγωγικών επενδύσεων.

– Εφαρμογή ολοκληρωμένων προγραμμάτων ανάπτυξεως των προβληματικών περιοχών, στις οποίες η ανάπτυξη δεν μπορεί να βασισθεί μόνο σε παραγωγικές επενδύσεις αλλά είναι αναγκαία και η πραγματοποίηση έργων και δαπανών με κοινωνικό χαρακτήρα.

11. ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Η δέσμη των μέτρων Οικονομικής Πολιτικής που περιλαμβάνονται στο Πολιτικό μας Πρόγραμμα αποτελεί ένα συνεπές και αποτελεσματικό σύνολο. Η αποτελεσματικότητά τους συναρτάται όχι μόνο με τη φύση τους, αφού εκφράζουν μια φιλελεύθερη στάση και αντίληψη για τα θέματα της κοινωνίας και της οικονομίας, αλλά και με την ανάγκη να απομακρυνθεί το ΠΑΣΟΚ από την εξουσία, καθόσον αποτελεί έντονα αποτρεπτικό παράγοντα για την ανάληψη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών σε μεγάλη κλίμακα.

Το ΠΑΣΟΚ είναι η ίδια η αβεβαιότητα. Ενσωματώνει τη σύγχυση, το απρόβλεπτο, την έλλειψη ρεαλισμού. Αντίθετα, η Νέα Δημοκρατία παρέχει εγγύηση σταθερού θεσμικού πλαισίου και διευκολύνει την κατάσχεση και εφαρμογή επιχειρηματικών σχεδίων για επενδύσεις και νέες δραστηριότητες.

Το ομαλό και αισιόδοξο ψυχολογικό κλίμα που αναπόδραστα συνδέεται με την παρουσία μας στο πηδάλιο διακυβερνήσεως της χώρας θα θέσει με ταχύ ρυθμό σε ενέργεια τις μεγάλες δυνάμεις που εγκλείουν τα μέτρα πολιτικής του προγράμματός μας. Σε βραχυχρόνια βάση, η αναζωπύρωση της κατασκευαστικής δραστηριότητας θα λειτουργήσει ως ατμομηχανή για τους λοιπούς κλάδους παραγωγής και ιδίως για τον κλάδο της βιομηχανίας. Η παράλληλη έναρξη της εφαρμογής επιχειρηματικών επενδυτικών Σχεδίων θα προωθήσει περαιτέρω την οικονομική δραστηριότητα και θα αυξήσει την παραγωγική ικανότητα της οικονομίας.

Κεντρική επιδίωξη της οικονομικής πολιτικής της κυβερνήσεώς μας θα είναι η ταχύτερη δυνατή αύξηση του πραγματικού εισοδήματος που παράγει η χώρα μας. Η επιδίωξη αυτή, η οποία σε στατιστικούς αριθμούς μπορεί να εκφραστεί με την αύξηση του Α.Ε.Π. στη διάρκεια της πρώτης τετραετίας κατά 20%, επιβάλλεται όχι μόνο από την ανάγκη να δημιουργηθούν υγιείς προϋποθέσεις για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, αλλά και για να κλείσει προοδευτικά το χάσμα που εξαιτίας της αντιευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ μας απομακρύνει ακόμα περισσότερο από το επίπεδο της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Έτσι θα δημιουργηθούν νέες θέσεις παραγωγικής απασχολήσεως και υπολογίζεται ότι στο τέλος της τετραετίας η ανεργία θα περιορισθεί στο μισό του σημερινού της επιπέδου. Η αύξηση της παραγωγικότητας θα επιτρέψει τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την πραγματική αύξηση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων. Στη δεύτερη τετραετία η ανεργία θα εξαλειφθεί ως πρόβλη-

μα και η παραγωγικότητα θα αυξάνεται με ακόμα ταχύτερο ρυθμό βελτιώνοντας την ανταγωνιστικότητα της εγχώριας παραγωγής με ευνοϊκές επιδράσεις στο εμπορικό μας ισοζύγιο.

Η αποκατάσταση εμπιστοσύνης στο μέλλον της ελληνικής οικονομίας σε συνδυασμό με την απελευθέρωση της αγοράς συναλλάγματος θα ενεργήσει καταλυτικά στις εξωτερικές μας συναλλαγές και στην καθαρή εισροή συναλλάγματος. Η εισροή επιχειρηματικών και μη κεφαλαίων και η ανάκαμψη της εισροής αδήλων πόρων θα αποτελέσουν και πάλι σπουδαία προωθητική δύναμη για την πραγματοποίηση υψηλών επιδόσεων.

Ο ελληνικός λαός σε δύσκολες στιγμές αναδείχθηκε άξιος της ιστορίας του. Τώρα οι στιγμές είναι και πάλι δύσκολες, κρίσιμα δύσκολες. Μπορούμε, όμως, με τη δουλειά μας και με την ευσυνειδησία μας να τις ξεπεράσουμε και να δημιουργήσουμε μια καλύτερη προοπτική για το μέλλον μας. Δεν υποσχόμαστε θαύματα. Υποσχόμαστε σοβαρότητα, ευθύνη, προσπάθεια. Η ανταμοιβή θα είναι μεγάλη για όλους. Και δεν θα είναι μόνο υλική. Η οικονομική ευρωστία θα μας απαλλάξει από τα εξωτερικά χρέη (τη χειρότερη μορφή εξάρτησης), θα μας επιτρέψει να ανακτήσουμε την εθνική μας υπερηφάνεια και θα αποτελέσει τη βάση για μια νέα πολιτισμική άνθηση στον τόπο μας.

Περιεχόμενα	Σελίδα
1. Η κρίση και το σημερινό αδιέξοδο	5
2. Οι βασικές μας αρχές	10
3. Το πλαίσιο της πολιτικής μας για την ανάκαμψη και ανάπτυξη	13
4. Ιδιωτικοποίηση	18
5. Μια δυναμική πολιτική για την απασχόληση	21
6. Η δημοσιονομική πολιτική	27
7. Ένα ελεύθερο χρηματοπιστωτικό σύστημα στην υπηρεσία της οικονομίας	34
8. Παραγωγικές επενδύσεις, εξαγωγές και αναπτυξιακά κίνητρα	39
9. Μικρομεσαίες επιχειρήσεις	44
10. Περιφερειακή ανάπτυξη	45
11. Προβλεπόμενα οικονομικά αποτελέσματα του προγράμματός μας	48

Επιμέλεια εκδόσεως
Γραμματεία Ενημερώσεως ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ